ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

БРОЈ 1156

22. II 1974. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXV

Ripley

Веровали или не!

НЕЗАХВАЛНОСТ ЈЕДНОГ КРИТИЧАРА

ДАРА ЧЕКОУР

(1616–1643)
СИН МОГУЛСКОГ ВЛАДАРА КОЈИ ЈЕ САГРАДИО ТАЏ МАХАЛ, ДВА ПУТА ЈЕ СПАСАО СМРТИ ЏИНАН КАНА, ВЛАДАРА ТАТЕ. ИПАК ЏИНАН ЈЕ 1643. ГОДИНЕ ИЗДАО ДАРУ НЕПРИЈАТЕЉИМА КОЈИ СУ ГА ЗАДАВИЛИ — ЗАТО ШТО ЈЕ **СМАТРАО ДА ДАРА ПИШЕ ЛОШЕ СТИХОВЕ.**

АКВАДУКТ У АРКЕЈУ

У ФРАНЦУСКОЈ ДУГАЧАК 80 МЕТАРА ГРАДИЛИ СУ И ДОГРАЂИВАЛИ РИМСКИ ИМПЕРАТОР ЈУЛИЈАН, ФРАНЦУСКА КРАЉИЦА МАРИЈА МЕДИЧИ И НАПОЛЕОН III ВИШЕ ОД 1500 ГОДИНА.

МЕТЈУ ФЛИНДЕРС

(1774–1814)
НАЈПОЗНАТИЈИ АУСТРАЛИЈСКИ ИСТРАЖИВАЧ ПРОВЕО ЈЕ 11 ГОДИНА ПИШУЋИ КЊИГУ О СВОЈИМ ПУТОВАЊИМА **И УМРО ЈЕ ИСТОГ ДАНА КАДА ЈЕ КЊИГА ОБЈАВЉЕНА.**

ПРВИ ГВОЗДЕНИ РАТНИ БРОД

ЕНГЛЕСКИ БРОД **„ВОРИОР"**, САГРАЂЕН 1860, БИО ЈЕ ПРВИ ГВОЗДЕНИ РАТНИ БРОД.

ГРБАВИ ЛОСОС

КРЕЋЕ ПРЕД МРЕШЋЕЊЕ ИЗ ОКЕАНА У СИБИРСКУ РЕКУ КАМЧАТКУ БЕЗ ГРБЕ. ПЛИВАЊЕ УЗ ВОДУ ТОЛИКО ЈЕ НАПОРНО ДА МУ СЕ ЗА ВРЕМЕ ПУТА ЛЕЂА ИСКРИВЕ У ГРБУ.

РИБА

КОЈУ ЈЕ УПЕЦАО ХАУАРД ЏЕКСОНВИЛ ИМАЛА ЈЕ **НАОЧАРЕ** ЧИЈЕ СУ ДРШКЕ БИЛЕ ЗАКАЧЕНЕ ЗА ШКРГЕ. КАСНИЈЕ ЈЕ УТВРЂЕНО ДА ЈЕ ТЕ НАОЧАРЕ ИЗГУБИО ПУТНИК С ЈЕДНОГ ПАРОБРОДА КОЈИ ЈЕ ДАН РАНИЈЕ ТУДА ПРОШАО.

156/2

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● домороци Нове Гвинеје праве мередове на необичан начин: забију бамбус у земљу, а други врх повију и направе њиме затворен лук, Једна врста паука попуни

својом паучином тај лук и — мередов је готов. Таквим мередовом, који има облик кашике, домороци хватају рибе тешке и пола килограма.

● вештина глачања дијаманата позната је од 1480. године.

● реч каса настала је у европским језицима од латинског „капса" — ковчежић или кутија за књиге — која је у средњем веку употребљавана у многим значењима.

● јужноамерички црни брадати мајмун саки чува своју браду од воде. Због тога он пите воду — из шаке.

● за време Римљана Макарска се звала Мокрум.

● трава која се не коси и не полива може се у Западној Немачкој однедавно купити на метар. Произвођач даје вишегодишњу гаранцију и тврди да се ова синтетичка трава једва може разликовати од природног травњака. Сваки купац може лако да је постави у башти или на балкону а пошто не трули погодна је и за пливачке базене и друга спортска игралишта.

● Ексиору Бошаму из Гледстона у САД недавно је отекло колено и због великих болова морао је да оде у болницу. На изненађење

хирурга и самог пацијента лекар му је из колена извадио псећи зуб. Ексикор се касније сетио да га је пре 39 година ујео пас и то баш за колено.

● постоји једна врста трске коју домороци Западне Индијане зову „мутава трска". Кад се ова трска загризе језик отекне и страшно боли и за извесно време човек потпуно изгуби моћ говора.

● стручњаци који раде за Уједињене нације дошли су недавно до занимљивог открића: тло испод Сахаре крије огромну количину воде. Они сматрају да ће до 2000. године Алжир и Тунис захваљујући овој води моћи да претво-

ре велики део ове пустиње у плодну земљу где ће се гајити: парадајз, кромпир, лук, пасуљ, жито, кукуруз, поморанџе и лимунови. Количина воде је толика да ако се буде користила искључиво за пољопривреду неће бити исцрпљена ни за хиљаду година.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

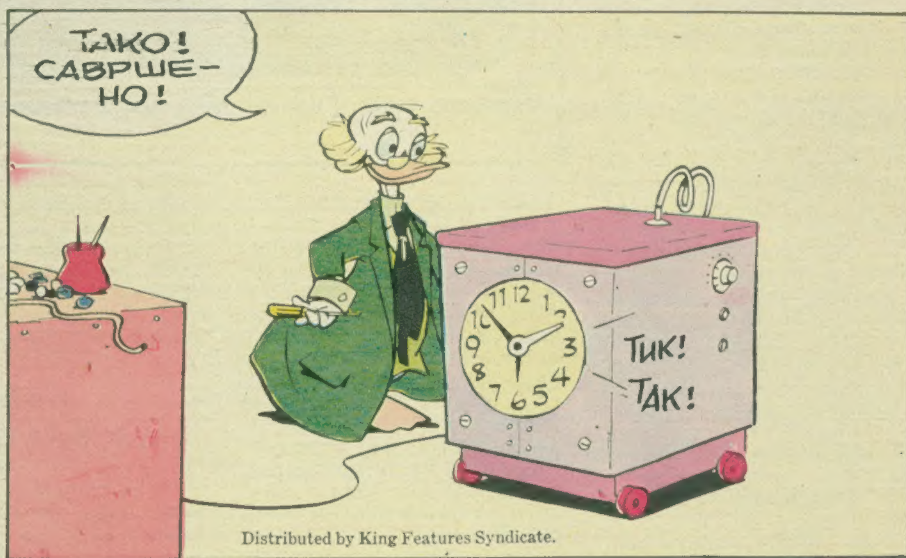

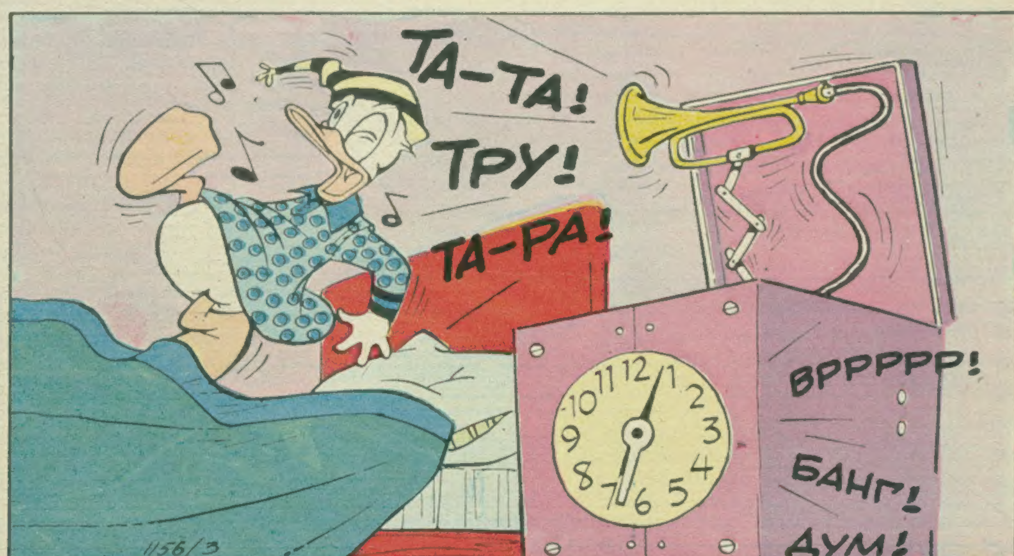

Distributed by King Features Syndicate.

ХЛАДНИ ОБАВЕШТАЈАЦ ГЕРЛ

Два пута је Људевиту било доста свега па је затражио да напусти окупирани Загреб, али су га оба пута одбили говорећи да по сваку цену мора остати у униформи непријатељског официра

Кад је априла 1941. створена Независ. Држава Хрватска и на власт дошао Павелић, капетана Људевита Герла који се затекао у противавионској одбрани града Загреба, упитали су хоће ли и даље остати у војсци. Одговорно је потврдно, али са врло одређеном намером: да на сваки начин одмогне Швабама и усташама. Како, то у почетку није знао.

Чим је дигнут устанак, почео је да тражи начин да ступи у везу са партизанима. Учинило му се да ће нај боље са њима да успостави контакт преко једног радника из суседне улице. Био је то млађи човек, бравар по занимању. Једнога дана Герл је навратио до њега, тобоже неким послом. Од тада су се сретали све чешће. Напослетку Герл се поверио свом новом другу. Радник је одговорио врло опрезно, па је Људевит почео већ да помишља да се обратио на погрешно место.

Сарајево 1950: Герл је тада био начелник првомајске параде.

УХАПСИЋЕ НАС!

Једног дана бравар је изненада зазвонио на вратима Герловог стана. Кад му је отворио и понудио да седне, усплахирено му је рекао:

— Не могу, журим се. На трагу су ми. Сваког часа обојица можемо бити ухапшени.

— Због чега? Како? — питао је Људевит.

Радник му је испричао како су агенти приметили да се њих двојица срећу и посумњали да ту нешто није у реду јер откад се то официри друже с радницима. Позвали су га и притегли. Морао је, каже, да призна. Затим су га натерали да дође к њему и сад је кућа блокирана.

Герл ништа није рекао. Само се окренуо, из фиоке свог радног стола брзо је покупио некакве белешке и с њима пожурио према пећи. Тада је радник стао испред њега и рекао:

— Слушај! Све сам ово измислио. Морао сам да проверим јеси ли заиста наш или провоцираш. Сад је све у реду. Сутра ћеш се састати с другом који ће те упутити у рад.

Тако је домобрански официр постао партизански обавештајац.

ОПЕРАЦИЈА КОЛА

У почетку је Герл добијао лакше задатке, а кад су се другови уверили да их успешно решава, одлучили су да му поставе и теже. Тако му је на једном састанку Стево — тек касније Герл је сазнао да му је право име Иван Крајачић — рекао да им је неопходна његова помоћ у једном веома важном послу. На свим излазима из града постављена су јака обезбеђења и многи илегалци, прелазећи из места у место или кад одлазе у партизане, страдају. Кад би се за та пребацивања ангажовао какав домобрански аутомобил, било би све друкчије.

Људевит је прихватио задатак. Одмах се упутио саобраћајном домобранском официру Фрањи Балу који је такође био партизански обавештајац. Кад му је пренео шта је њихов задатак и дао уредно требовање за кола, фалсификовано разуме се, Бало му је одговорио да с возилом неће бити проблема, али шта ће за шофера? Онда се сетио Марјана, домобранског војника који је такође био члан отпора.

Уз налог возач је добио уговорени знак, време и место састанка. На заказаном месту јавила су му се два друга. Брзо су ушла у кола и Марјан их је одвезао из Загреба. После рата Герл је сазнао да су то били Иво Лола Рибар и Светозар Вукмановић.

Операција позајмљених кола понављала се више пута а да нико ништа није посумњао. За све то време другови су се уверили да је Људевит одличан обавештајац. Хладнокрван, није се плашио ниједног задатка.

САРАДЊА СА ВАЛТЕРОМ

Ипак, стално је био на опрезу. Знао је добро да га сваког часа могу зграбити. У фебруару 1942. први пут је затражио да оде у партизане сматрајући да ће тамо као школован официр бити кориснији. Одбили су га. Годину дана касније побунио се:

— Доста ми је свега! Ја сам артиљеријски капетан и могу да водим јединицу!

Међутим, добио је одговор да нипошто не напушта Загреб, да немају никога ко би га заменио и да му је партијски задатак да остане. Загреб може напустити једино ако му запрети директна опасност да буде ухапшен!

Марта 1943. Герла су изненада преместили у Сарајево. Тамо га је чекала нова веза. Био је то лично Владимир Перић-Валтер.

За Герла су овде услови за рад били много тежи. Град је био пун војске, полиције, усташка надзорна служба и Гестапо обезбеђивали су град кроз који су пролазиле њихове јединице на путу ка положајима. Партизански курири пробијали су се тешко. Многи су гинули преносећи обавештења партизанским јединицама којима је тада, у време кад је непријатељ припремао офанзиву, сваки податак био драгоцен. Дешавало се да курири због разних препрека стигну касно, па од података које су доносили није било користи. Требало је наћи неко решење. Тада је Људевит предложио Валтеру да се најважнија и најхитнија обавештења Врховном штабу и војним руководствима шаљу преко радија.

— А откуд ми радио-станица? — питао је Валтер.

ПРОГУТАО ПОРУКУ

Герл му је објаснио да су га другови из Загреба кад је полазио упутили на Бара, телеграфисту аеродрома у Рајловцу. Имали су податке да је поуздан.

Баро је убрзо добио шифру и радно време за радио-саобраћај с партизанским станицама. Радно је ноћу, онда кад је дежурао. Од тог тренутка су обавештења о непријатељу, која су се код Валтера сливала из више извора, почела редовно да стижу у Врховни штаб.

Али, једне ноћи, док је Баро откуцавао последње знаке шифроване депеше, неко је закуцао на врата. Радио-телеграфиста је, претпостављајући оно најгоре, згужвао шифру и прогутао је. Кад се окренуо, на вратима собе угледао је дежурног официра.

— Продужи, продужи, голубе — рекао је овај.

— Немам више шта. Завршио сам контролну везу.

Више од три године Људевит Герл је у срцу усташке државе радио као партизански обавештајац. На фотографији: 1946. Герл као мајор Југословенске народне армије.

Кад је то сазнао, Герл је удвостручио опрезност. Написао је о томе својој вези и убрзо је из Загреба стигао одговор: „Не напуштај службу. Пратимо ток саслушавања радио-телеграфисте. Ништа није одао.“

ТО НИЈЕ МОЈ ПОТПИС

Крајем 1943. затражено је од Герла да извиди могућност набавке веће количине материјала за потребе партизанске војске. Герл и његови сарадници ступили су у акцију.

С домобранским подофициром Јанком Слаперником који је радио у складишту Герл се договорио како да то изведу.

— Натрпај у вагон све што може да стане. Ја ћу измислити службени пут а теби ево сва потребна документа. Нестаћеш заједно са робом, а ја ћу се већ извући.

Кад се воз зауставио на отвореној прузи, Слаперник је објаснио возовођи да је изненада примио наређење да овде истовари робу. Ту су их већ, по договору, чекала сељачка воловска кола. Сва роба, а било је ту и униформи, и коже за ципеле, и веша, и сапуна, нестала је заједно са Слаперником.

Два дана касније, у Сарајеву, командант Манула позвао је Људевита и пружио му један лист:

— Читајте! — рекао му је бесно.

То је био извештај спроводника воза у којем је овај описивао како је на основу специјалног овлашћења задржао вагон опреме, како су дошли неки људи, потоварили опрему и да је Слаперник отишао са њима. Сутрадан се сазнало, писало је у извештају, да су опрему однели партизани.

— Зар Слаперник? — чудио се Људевит. — Ко га је одредио за тај посао?

— Ви, а ко би други?

— Не, ја то нисам потписао — мирно је одговорио Герл.

И, стварно, кад су стручњаци погледали документа нашли су на њима фалсификоване Герлове потписе. Пре акције то се у ствари занста и потписао не Герл већ трећи партизански обавештајац.

Тако је у очима команданта Мануле Герл остао чист. Ипак, изгледа да је он некоме био сумњив јер је ускоро опет премештен, сада у Славонски Брод. Тамо је остао од априла 1944. до краја јуна кад су га опет пребацили у Загреб где је наставио свој опасан посао обавештајца.

ЧАСНА ОФИЦИРСКА РЕЧ

Трећи август 1944. Била је спарна ноћ и Људевит је спавао крај отвореног прозора. Негде пред зору, око три сата, пробудио га је шум аутомобила. Дигао се и са прозора угледао затворена црна кола. Прошла су поред зграде у којој је становао, у Улици Крунишћак број 56, и зауставила се испред суседне. Људи који су изишли из аутомобила поделили су се у две групе. Четворица су пошла ка улазу његове куће, а двојица су зашла у двориште иза зграде. Било му је јасно да иду њему у посету.

После неколико тренутака закуцали су на његова врата. Људевит је стигао само да стави пиштољ у џеп.

— Шта тражите у ово доба? — упитао их је сањиво и љутито.

— Надсатника Људевита Герла — рекао је један од агената.

— То сам ја.

— Пођите са нама. Имамо наређење да вас спроведемо као војног бегунца.

— То је забуна! — почео је слободније Герл. — Тражите бегунца, а ја никада нисам био ван службе. Зашто ме узнемиравате ноћу? Уосталом, јавите се сутра и потврдите да нисам бегунац.

Официр се колебао. Онда је затражио од Људевита часну официрску реч да ће се сутра јавити усташком редарству. Отишли су. Људевит их је посматрао с прозора како се удаљавају. Онда се вратио у собу и пробудио супругу Љубицу. Рекао јој је имена другова који ће јој сигурно помоћи, узео документа, такозвану отворену заповест за пут, вешто фалсификовану, опростио се и пожурио на станицу. Првим возом кренуо је ка Славонском Броду.

Одатле му није било тешко да ступи у везу са партизанима па је убрзо постао борац VI славонског корпуса. Следећа његова дужност била је — командант артиљеријске официрске школе.

Усташе су остале празних руку. Узалуд су испитивали Љубицу Герл. Она је упорно тврдила да не зна ништа. Другови је нису заборавили. Чим се сазнало да се спрема њено хапшење, обавестили су је, па је она са децом, осмогодишњим Станиславом и шестогодишњом Вером, побегла у партизане.

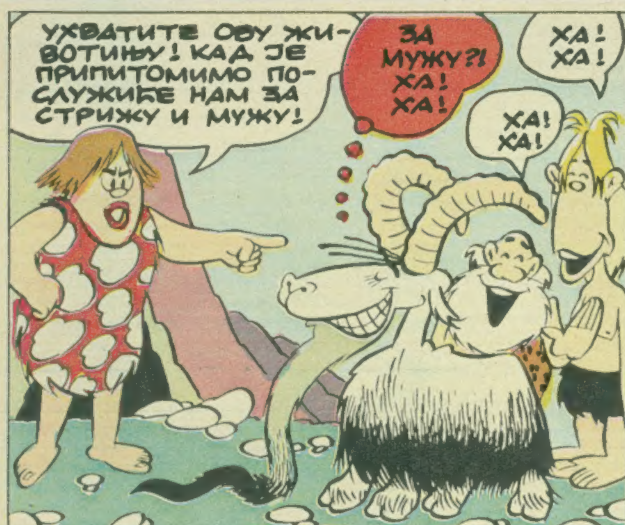
Поново се породица састала тек 1946. године. Раније Људевит није могао јер се налазио на специјалним задацима ван земље. Данас Људевит Герл живи у Загребу као пензионисани пуковник, у Улици Брешћенскога 6/II.

В. С.

— Кад га је официр упитао са ким, Баро је ћутао. Није могао да измисли ништа убедљиво. Одмах су дошли по њега из полиције и спровели га у Загреб.

ДИКАНТРОП И ВЕСНАСАПИЕНС

Н. ЛЕКИЋ — НЕОБЈАВЉЕНИ ДОГАЂАЈ КОЈИ ЈЕ ДОБРО ПРОДРМАО СВЕТ — Л. СРЕДАНОВИЋ

* ПРИПИТОМЉАЦИЈА = КАД СЕ НЕКОМЕ МОЖЕ СТАВИТИ СОЛИ НА РЕП

Идућег петка: ПРВИ НАГРАДНИ КОНКУРС НА СВЕТУ!

ДРЖИ СЕ, ЏЕК!

У МРКЛОЈ, ЛЕДЕНОЈ НОЋИ КОЛА СУ СЛЕТЕЛА С КЛИЗАВОГ ПУТА И СУНОВРАТИЛА СЕ У НАБУЈАЛИ ПОТОК.

Породица Бена Робертса враћала се с краћег одмора. Био је крај новембра 1972. При проласку кроз Сан Дијего, Бен је предложио жени да се зауставе у граду и обиђу гроб свог малог сина који је умро пре десет година, када су ту живели. Иако су сада имали четворо деце — осмогодишњу Кристин, седмогодишњу Керол, петогодишњег Џека и двогодишњу Сали — туга за изгубљеним првенцем још је била присутна.

При повратку с гробља срели су једног старог пријатеља који их је позвао да се код њега мало одморе. Кад су наставили пут мрак се већ био спустио.

КОБНА КЛИЗАВИЦА

Око десет часова увече Бен, уморан од вожње, замолио је жену да преузме волан.

— Пробуди ме кад стигнемо у Џекпот — рече јој премештајући се на друго седиште и узимајући у крило малу Сали. Остало троје деце спавало је на задњем седишту.

Филис Робертс била је искусан возач, иако је увек помало зазирала од тога да вози ноћу.

Возећи по мрклом мраку прешла је мали мост изнад брзог, набујалог потока Шошон, удаљеног неких пет километара јужно од Џекпота. Одатле је поток текао упоредо с друмом. Напољу је било изузетно хладно, ветар је шибао.

Изненада, Филис је осетила како кола кривудају. Није ни приметила кад је наишла на део залеђеног пута. Волан јој је отказао послушност и она поче да дозива Бена.

Мада бунован, Бен је покушао да исправи кола, али без успеха. Кола су прескочила нагиб и велики шевролет је пао у поток широк на том месту око десет метара.

ИМА ЛИ ЖИВИХ?

У потпуном мраку, услед ледене воде прва је дошла себи Филис. Напола угушена очајнички је покушала да се извуче, да дође до ваздуха. Некако јој је успело да се провуче кроз прозор на вратима али је одмах упала у воду до врата. Ветар јој је ледио лице.

Из воде су вирила само два точка и део шасије: кола су лежала на крову а у њима Бен и деца. Почела је грозничаво да пипа по леденој води тражећи било какав отвор на колима. Гњурала је, опипавала рукама металну грдосију са свих страна, али ништа није могла да учини.

— Морам нешто да урадим, морам нешто да урадим! — понављала је очајна Филис док су јој сузе текле низ образе.

Баућајући кроз воду успела се на стрму обалу и почела да виче. Али, тада је опазила да је изашла на супротну обалу потока. Кренула је поново у воду али се спотакла. Од бола у нози села је на земљу. Сигурно је угануда члак.

Мокра, готово слеђена, Филис поче гласно да јауче и дозива Бена и децу:

— Бене! Бене! Да ли сте живи?

ГДЕ СУ ДЕЦА?

Још ошамућен од шока Бен је као из даљине чуо Филисино дозивање. Удахнуо је с муком, прогутао воду и помислио: умреће... умреће и деца... и Филис...

Одједном се тргао. Покушао је да се подигне али није успео. Тада је из задњег дела преврнутих кола зачуло дечије вриштање. Мала Сали се све време грчевито прибијала уз његове груди.

— Кристин, чујеш ли ме, узми Сали! Држи јој главу изван воде! Где је Џек? А Керол?

Деца су и даље вриштала и Бен са Сали на рукама, покуша да се дочепа задњег седишта. Тек тада је приметио да је тај део кола издигнут и да вода тамо не допире. Наредио им је да устану а он поче да пипа око себе не би ли нашао Филис. Међутим, ње нигде није било. Не сме више да губи време, мора што пре да спасе децу. А онда ће видети шта је са женом.

Додао је малу Сали старијој сестри а онда се испружио преко седишта и рукама напипао сигурносно дугме на задњим вратима. Пребацивши се преко седишта довукао се до задњих врата, раменима их извалио и — упао у воду. Кад је изронио приметио је на обали Филис. И она је њега видела.

— Бене, Бене, где су деца? — повикала је.

— У колима су, жива су! Дођи да ми помогнеш да их извучемо.

— Не могу да устанем, повредила сам ногу.

Бен је поново заронио до кола, узео од Кристин малу Сали и борећи се с бујицом вратио се до обале. Предао је Сали мајци. Још три пута је тако прелазио поток и преносио дете по дете.

Промрзлој и уплаканој деци су наредили да трупкају ногама и ударају се рукама по телу не би ли се колико толико згрејали.

— Џек, не чујем те да лупаш — више је молила него питала Филис. Никако не смеш престати.

— Не могу, мама, много ми је хладно — јецао је малишан.

— Морате... још мало... само још мало — преклињала их је очајна мајка.

Чим је пренео и последње дете Бен поново загази у поток и, напола пливајући а напола газећи стиже на другу обалу и уз клизаву падину узвера се на друм. Надао се да ће проћи неко возило и помоћи им. Ова, иначе веома жива саобраћајница била је те хладне новембарске ноћи пуста. Дуго је стајао бос, потпуно мокар, све више губећи наду. А онда су се у даљини указали фарови.

— Долазе нека кола, стиже помоћ довикнуо је Бен својој породици на другој обали потока.

Али, његова срећа трајала је кратко: кола су projурила без заустављања.

У колима се налазио Леонард Браден са женом. Иако је брзо возио учинило му се да је у мраку видео некога на друму, некога ко тражи помоћ. Окренуо је кола и пошао назад.

Чим је видео да се аутомобил зауставио Бен је у неколико корака прескочио стење, запливао и стигао до обале на којој се налазила Филис са децом. Узео је из њених руку једно дете и вратио се до обале на којој га је чекао Браден. Тако је пренео још двоје деце. Али, кад је и последњи пут загазио у воду по Филис и малу Сали, осетио је да више не може ни да се покрене. У поређењу са ваздухом вода му се чинила блага и пријатна. Застао је насред потока осећајући како га обузима дремеж.

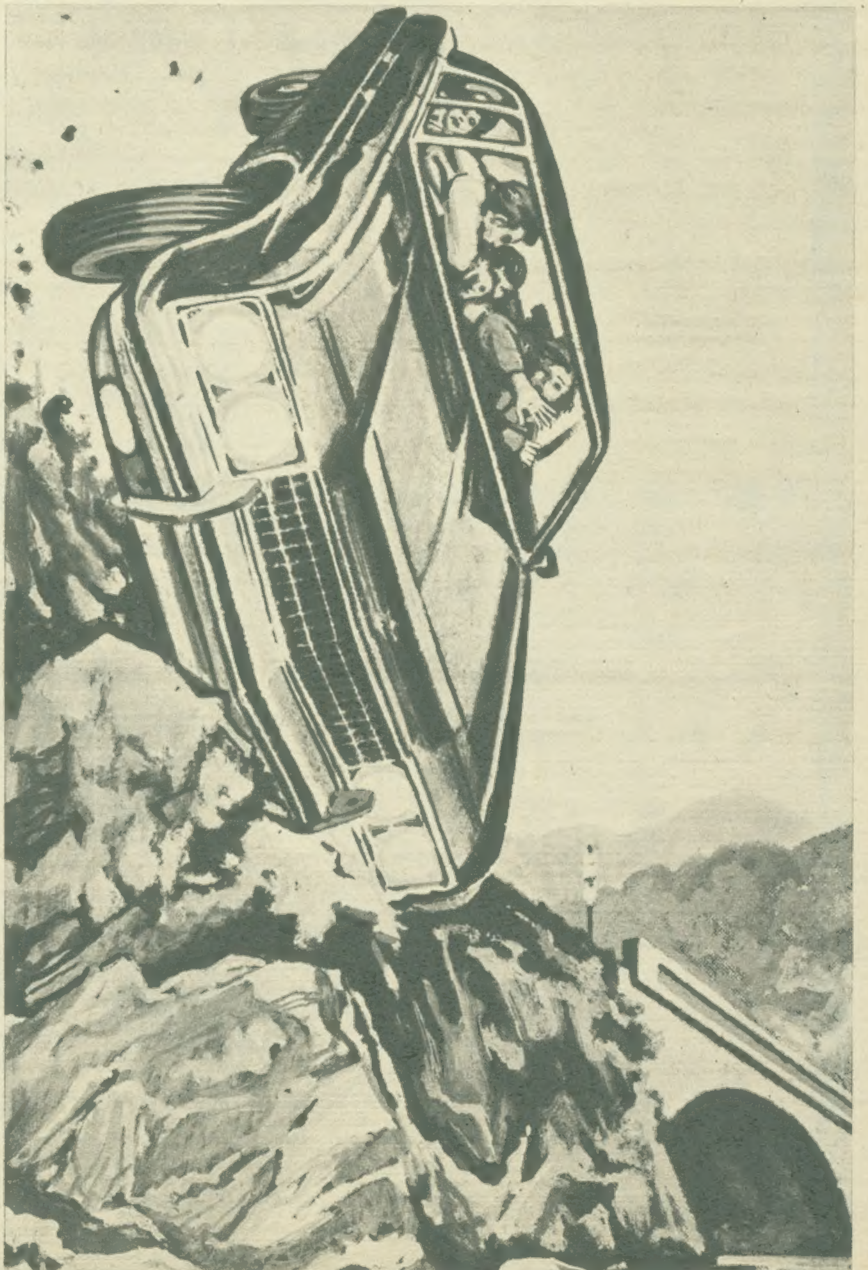
Филис је одмах схватила шта се догађа са Беном. И поред страховитих болова у нози Филис је, са Сали на рукама, кренула према њему вичући:

— Бене! Бене! Удавићеш се! Дижи се из те воде!

Посрћући и борећи се против бујице стигла је некако до Бена а онда су се заједно, држећи се за руке довукли до друге обале и Браденових кола.

Браден је брзо возио и ускоро су се нашли у топлој соби најближег мотела.

Џозеф Бланк

ЗАБАВНИКОВА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА

ВЕЛИКИ ЉУДИ

ПЕТЕР ПАУЛ РУБЕНС

ПОМИРИО ЕНГЛЕСКУ И ШПАНИЈУ | 2

ДАНИЈЕЛ У ЛАВЉОЈ ШПИЉИ — У Рубенсово време мало је Европљана видело дивље звери Африке и Азије. Он их је радознало посматрао у путујућим зверињацима и зоолошким вртовима племића. Лавови и тигрови су га посебно интересовали па их је најчешће сликао.

НИЈЕ ДОШАО НА СВОЈЕ ВЕНЧАЊЕ — Ова слика приказује венчање Марије де Медичи са француским краљем Анријем IV. Венчање је обављено у Фиренци. Али човек који ставља прстен на Маријин прст није краљ Анри IV, већ Маријин стриц стари тоскански војвода. Анри је био исувише заузет да би могао да присуствује — сопственом венчању.

СЛИКАР И ДИПЛОМАТА — У време кад је због слика за краљицу Марију чешће боравио у Паризу Рубенс је све познатији и као дипломата. Он је на француском двору као изасланик надвојвоткиње Изабеле обављао и разне државне послове, уручивао Изабелине поруке и поклоне француској краљици.

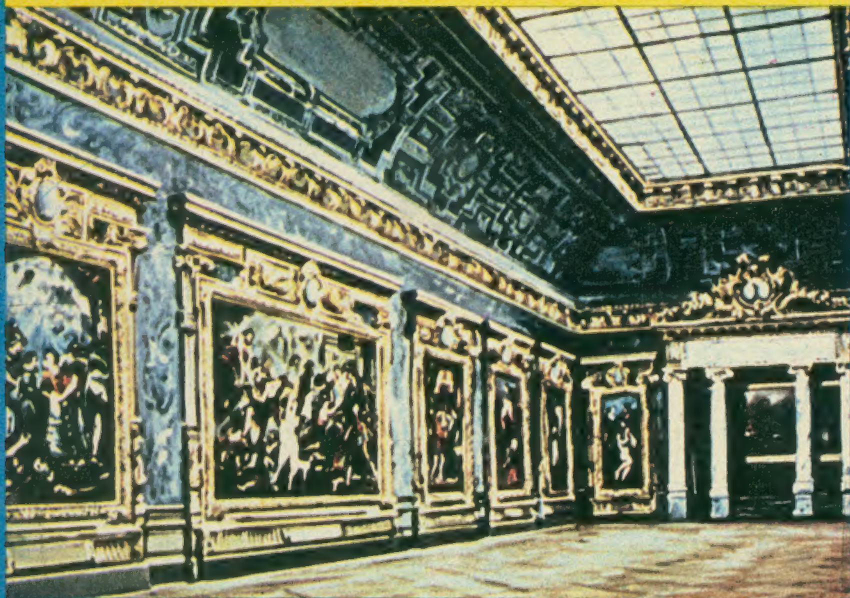

У СТАРОМ АТЕЉЕУ — У Енглеској је Рубенс урадио девет слика за таваницу једне дворане коју је израдио Иниго Џонс, један од највећих енглеских архитеката. Године 1630. враћа се у Антверпен где га је чекао његов стари атеље. Рубенс сада одлучује да се ослободи дипломатске активности и да се посвети искључиво сликању.

ХЕЛЕНА ФУРМАН — Кад се оженио шеснаестогодишњом Хеленом Фурман, Рубенс је имао 53 године. Плавокоса Хелена постаје његов главни модел за низ актова које је направио у митолошким и алегоријским композицијама. Више њених портрета, на којима је сама или са децом, најлепша су остварења Рубенсових интимних сликарских инспирација.

ВЕЛИКА КОЛЕКЦИЈА У ЛУВРУ — Године 1622. Рубенс је за краљицу Марију де Медичи почео да ради више слика на којима су призори из њеног живота: „Рођење Марије де Медичи“, „Венчање у Фиренци“, „Рођење Луја XIII“... Ове велике Рубенсове композиције данас се налазе у Лувру.

ЗАРОБЉАВАЊЕ ЈУЛИЈА — Рубенс је слике за Марију де Медичи радио у свом атељеу у Антверпену, а поставио их је 1625. године у краљичиној палати „Луксембург“ у Паризу. Био је то посао који би ретко који сликар прихватио. Рубенс га је обавио и умешно и успешно.

ПОРОДИЧНА ТРАГЕДИЈА — У јеку своје пуне сликарске и дипломатске активности Рубенс доживљава тешку породичну трагедију: умире му кћерка а три године касније и жена Изабела Брант. Расрзан болом Рубенс сада веома много путује.

СЕКРЕТАР КРАЉЕВСКОГ ВЕЋА — Уверен у Рубенсову дипломатску способност шпански љрак Филип IV га, као секретара краљевског већа, 1629. шаље у Енглеску на мировне преговоре.

ПРИЗНАЊЕ КРАЉА ЧАРЛСА I — Енглески краљ Чарлс I био је тако задовољан овим необичним изаслаником да му је доделио племство. Захваљујући Рубенсу најзад је склопљен мир између Енглеске и Шпаније.

БАШТА ЉУБАВИ — Године 1634. Рубенс је уљем на дрвету довршио једну од својих последњих слика — „Башту љубави“. Сликар и његова жена Хелена налазе се лево на слици, поред њих је једно дете, а на другој страни група жена и мушкараца који се забављају поред извора.

ПАРИСОВ СУД — Рубенс је испуњавао своја огромна платна бићима из митологије. На овој слици син тројанског краља Пријама — Парис пресуђује богињама Хери, Атени и Афродити која је најлепша... **Петер Паул Рубенс умро је 30. маја 1640. у Антверпену.**

КРАЈ

КАКО КО КАЖЕ

латински — кор
грчки — кардија
Енглези — харт
Французи — кер
Немци — херц
Руси — сердце
Италијани — куоре
Јапанци — шинзо
Шпанци — корасон
Чехословаци — срдце
Албанци — земр
Мађари — сив
Швеђани — јерта
Данци — херт
Турци — калб

НАЈЈАЧА ПУМ

ЗА 60 ГОДИНА СРЦЕ ОТКУЦА ДВЕ МИЛИЈАРДЕ ПУТА И НИКАД СЕ НЕ ЗАУСТАВИ!

Још су најстарији народи сматрали срце најважнијим органом у телу човека и за њега везивали разне обреде, приче и веровања, а и до данас су се у језицима већине европских народа сачували трагови некадашњег веровања да је срце средиште љубави, срчаности, самилости, срџбе и других осећања и карактерних особина.

Три гује на срцу јуначком

Вероватно је човек до оваквих закључака о значају срца дошао пошто је приметио да се при сваком узбуђењу мења ритам и јачина откуцаја срца, затим да је и код људи и код животиња рањавање у срце по правилу смртоносно, као и то да рад срца у живом човеку не престаје...

За срце и његову „магичну моћ" везани су и разни жртвени обичаји. Да би умилостивили богове, древни народи су им приносили на жртву не само животиње већ и људе. Тако су прастановници данашњег Мексика Ацтеки жртвовали најснажније младиће, а централна тачка ове страшне церемоније било је чупање срца из груди! И за нека примитивна људождерска племена главно је било домоћи се срца храброг непријатеља, а припадници афричког племена Масаи и данас, кад улове копљем лава, истргну из њега срце и поједу га верујући да ће тако постати неустрашиви.

И у нашим народним песмама и причама срце се обавезно узима као средиште тела. Најмлађи брат никако није могао да ослободи уграбљену сестру док се није домогао срца Баш Челика које је било добро сакривено: у лисици, а у њој је био зец, а у зецу голуб и тек на крају, у голубу — срце... Ни Краљевић Марко, рвући се с јунаком Мусом Кесеџијом никако га није могао победити док му лукавством није стигао до срца на коме су спавале „три љуте гује".

Централно грејање у телу

Наравно, то су све народна веровања али у њима има нешто тачно: срце је заиста најважнији наш орган или, како би се научно то рекло, централни орган у затвореном систему који се зове крвоток. У овај систем поред срца спадају још артеријско-венски судови, крв, лимфоток и коштана срж. Улога срца је да снабдева сваку ћелију нашег организма храном и кисеоником, избацује штетне материје, носи хормоне који регулишу живот не процесе, лекове, одржава сталну телесну температуру, право централно грејање у организму и још много шта. Како то постиже?

Срце ради самостално, има свој сопствени мотор. У овом органу рађају се импулси и он ради аутоматски под контролом вегетативног нервног система непрекидно се стежући и ширећи. За време стезања крв из срца иде у венско-артеријске судове, а при ширењу обратно: крв иде у срце из венско-артеријског система. Сваког дана срце испумпа око 12 хиљада литара крви!

Овај шупаљ мишићни орган у чијој се средини налази крв подељен је уздужном преградом на два дела: **десно или венско и лево, артеријско.** И попречно је између преткомора и комора срце подељено такозваним залисцима који пропуштају крв само у једном смеру. Јер, венска и артеријска крв не смеју се мешати!

Мали и велики

Из целог тела у десно срце стиже венама „нечиста", употребљена крв засићена угљен-диоксидом а сиромашна кисеоником, а зна се да је кисеоник основа живота и да без њега нема сагоревања у ћелијама нити стварања енергије. Дужност је срца, уз помоћ плућа, да пречисти ову крв и нову, свежу, пошаље у све делове организма. **Овај део крвотока који иде од деснога срца носећи из њега венску крв до плућа где се врши размена гасова зове се мали или срчано-плућни крвоток.** У плућима крв узима кисеоник а избацује угљен-диоксид, венска крв се од тамноцрвене претвара у чисту артеријску и сад се свежа крв из плућа враћа у лево срце.

Велики крвоток иде од левог срца носећи артеријску крв до сваке ћелије у организму. (Због тога су неки капилари тако уски да кроз њих може да прође само једно црвено крвно зрнце!) Њима она предаје кисеоник, а узима угљен-диоксид као отров и враћа се у десно срце где опет почиње мали крвоток.

В. С.

ЈЕСТЕ ЛИ ЧУЛИ О СРЦУ?

● свако има срце које је отприлике велико колико и његова песница. Сматра се да је просечно срце тешко 300 грама. Код спортиста међутим, због систематског тренинга срце је повећано и то највише код маратонаца и бициклиста. Највеће до данас у литератури забележено срце на свету има наш ватерполиста МИРКО САНДИЋ!

● Луис Вашкански је први човек у чијим је грудима закуцало туђе срце. Њему је децембра 1967. године доктор Кристијан Бернард са својом екипом пресадио срце другог човека који је непосредно пре тога умро. Трансплантација је извршена у болници Гроте Шур у Кејптауну, Јужноафричка Република.

● потребно је једва 23 секунди да сва наша крв, које отприлике има пет литара у организму, проструји кроз цело тело.

● ако крв тече од срца према неком органу, такав се крвни суд увек зове АРТЕРИЈА па макар кроз њега текла и венска крв (таква је на пример плућна артерија која венску крв води из срца у плућа) и обрнуто: ако неки крвни суд води крв према срцу он се увек зове ВЕНА и онда кад њиме тече артеријска крв.

● и кад је извађено из организма, срце може још дуго куцати. Жабље срце је потребно само очувати од сушења држањем у Рингеровом раствору, па ће куцати сатима после одвајања од тела. Код топлокрвних животиња потребно је доводити артеријску крв и одржавати срце на телесној температури и оно ће куцати неко време после одвајања од организма. И човеково срце има високо развијену способност аутоматског рада. Један совјетски физиолог успео је да изазове контракције срца неколико часова пошто је одвојено од организма.

ПА НА СВЕТУ

ДЕСНА СПОЉАШЊА ВРАТНА

ДЕСНА УНУТРАШЊА ВРАТНА

РУЧНО ГЛАВЕНО СТАБЛО

ДЕСНА ПОТКЉУЧНА

ГОРЊА ШУПЉА

ЛЕВА ПЛУЋНА

ВЕНСКА КРВ У СРЦУ

ЛЕВА БАЗИЛИЧНА ВЕНА РУКЕ

ДОЊА ШУПЉА

ЛЕВА ЦЕФАЛИЧНА ВЕНА РУКЕ

ЈЕТРЕНА ВЕНА

ЛЕВА СРЕДЊА СПОЉНА

ВЕНА ПОРТА

ЛЕВА СРЕДЊА УНУТРАШЊА

ЖЕЛУДАЧНА

ДЕСНА ЛАКАТНА

ДЕСНА ЖБИЧНА

ЛЕВА СРЕДЊА ВЕНА ПОДРУЧЈА

ГОРЊА ЦРЕВНА

ДОЊА ЦРЕВНА

ДЕСНА ЗАЈЕДНИЧКА БЕДРЕНА

ДЕСНА СПОЉАШЊА БЕДРЕНА

ЛЕВА УНУТРАШЊА БЕДРЕНА

ЛЕВА УНУТРАШЊА САФЕНСКА

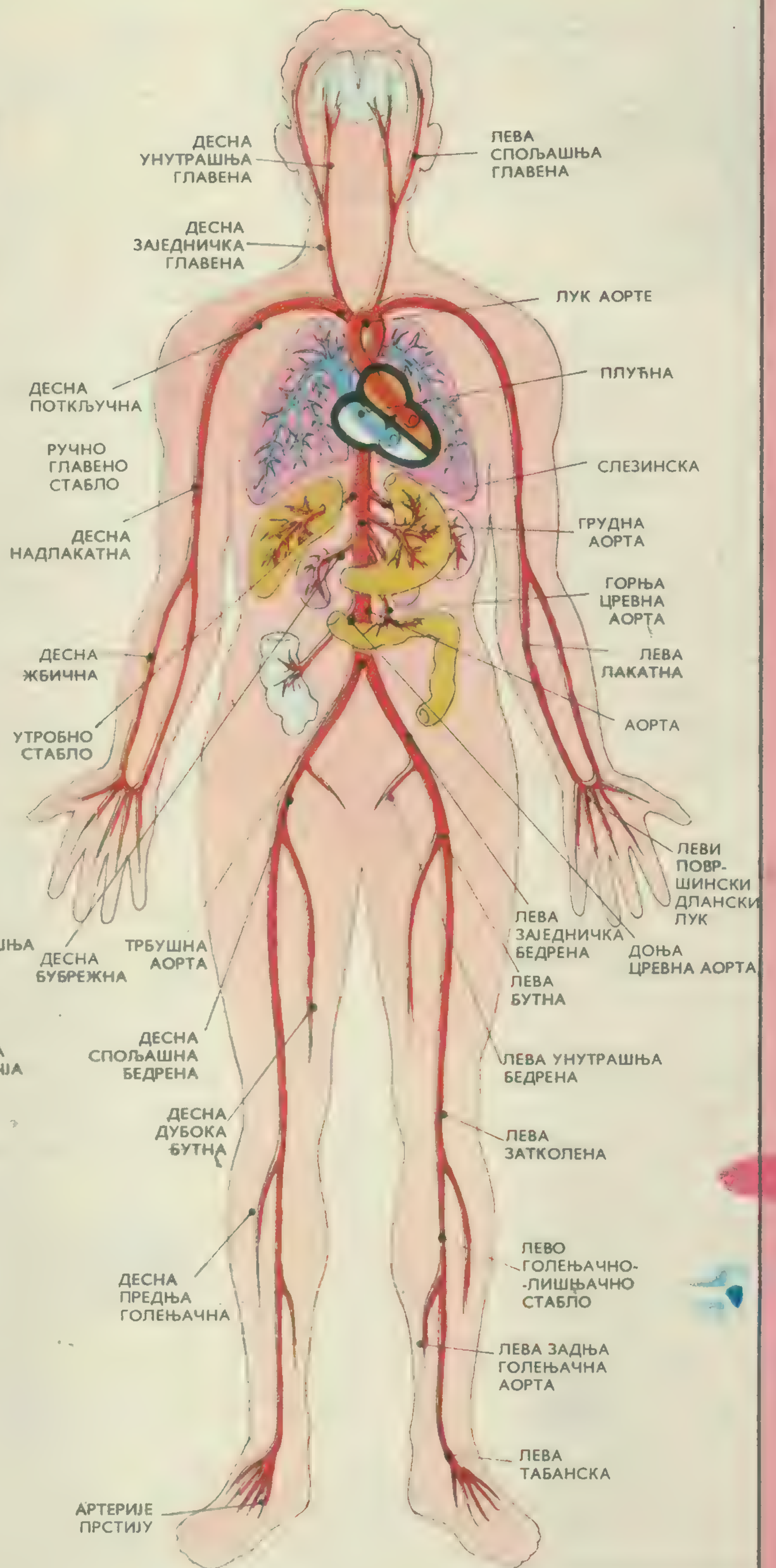
ДЕСНА ДУБОКА БУТНА

ЛЕВА ЗАТКОЛЕНА

ДЕСНА СПОЉНА САФЕНСКА

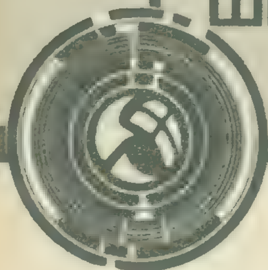
ВЕНЕ ПРСТИЈУ И ЛЕВОГ СТОПАЛА

ВЕНЕ

АРТЕРИЈЕ

СЛЕДЕЋИ ПУТ: ОРГАНИ ЗА ВАРЕЊЕ

ВЕЛИКЕ ШПИЈУНСКЕ АФЕРЕ

СМРТОН
СРЕБР
ДОЛ

АМЕРИЧКА ЦЕНТРАЛНА ОБАВЕШТАЈНА СЛУЖБА НИЈЕ ВЕРОВАЛА ДА СССР МОЖЕ ДА ОБОРИ И ЊЕН ТАЈНИ ШПИЈУНСКИ АВИОН, АЛИ ЈЕ ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ СВОГ ПИЛОТА СНАБДЕЛА ИГЛОМ НАТОПЉЕНОМ ОТРОВОМ КУРАРЕ.

Ваздухопловни поручник Франсис Гари Пауерс запослио се 1956. године као цивилни пилот Централне обавештајне службе (ЦИА). Са још неколико војних пилота потписао је уговор на основу кога ће му бити исплаћено по 2500 долара месечно за летење авионима У-2 дуж совјетске границе и изнад совјетске територије. Функционери америчке обавештајне службе веровали су да совјетски радари не могу да дејствују на великим висинама на којима лете авиони У-2. Каснији догађаји по казали су да је то била заблуда.

Припреме за ове летове обављане су у Америци. Са пилотима су радили за то нарочито одређени људи. Обука је обухватала и упознавање опреме.

НА ОБУЦИ

— Неколико дана после уграђивања „грениера" — специјалне направе за ометање радара — у авионе У-2 обавештајни официр нас је упознао са једним новим делом опреме — прича Пауерс. — Личио је на обичан сребрни долар са металним привеском, тако да се могао причврстити и ланчић за кључ.

Очигледно, уживајући у нашој заблуди, официр је одвртао привезак. У „долару" се налазило нешто што је личило на обичну иглу. Када смо је мало боље загледали видели смо да се око игле налазе неке корице које нису биле сасвим причвршћене уз „главу". По што је скинуо корице обавештајни официр је опет показао танку иглу. При врху је имала неколико жлебова, у којима се налазила нека лепљива супстанца мрке боје.

Био је то отров кураре. Само један убод био би довољан да изазове тренутну смрт. Речено нам је да ћемо од сада носити то уместо цијанида.

У то време пилотима одређеним за шпијунске летове већ је почело да бива досадно. У току 1958. 1959. и у почетку 1960. године број надлетања био је знатно смањен. Пролазило би и по неколико месеци а да пилоти нису обавили ни један задатак.

А онда наједном, после дуге паузе, за април 1960. била су предвиђена два надлетања. У првој мисији требало је да Пауерс буде замена, у случају да пилот не буде способан да лети, а у другој — пилот.

РЕЦИТЕ ИМ СВЕ!

Док су се припремали за ово надлетање Пауерс је одлучио да постави неколико питања обавештајном официру:

— Шта ће се догодити ако неко од нас ипак падне на совјетску територију? То је ужасно велика земља и требало би много пешачити до границе. Имамо ли тамо неког с ким бисмо се могли повезати? Можете ли нам дати нека имена и адресе?

— Не, не можемо! — гласио је кратак одговор.

Ипак то није било оно што је Пауерс желео да чује, одговор који је добио био је више него јасан. ЦИА није хтела да ода имена америчких агената у Совјетском Савезу. Али, Пауерс је био упоран.

— Добро, рецимо да се догоди оно најгоре — наставио је. — Да авион буде приморан на спуштање и пилот буде заробљен. Шта ће он рећи у том случају? Колико сме да каже?

Остаци обореног шпијунског авиона У-2.

Пауерс на суђењу у Москви.

ОСНИ
НИ
АР

Обавештајни официр се на смејао.

— Можете им рећи све, јер ће они и онако све открити.

У-2

Није било никаквог разлога за претпоставку да ће се Пауерсов лет лоше завршити. Ипак, осећао је страх већи него обично. Надлетање се разликовало од претходних: биће то први покушај да се лети преко целог Совјетског Савеза. Од Пешавара, у Пакистану, до норвешког града Боде где је авион требало да слети, морао је да пређе око 6300 километара!

Заједно са групом радника који су радили на припреми лета, Пауерс је пребачен у Пешавар. Авион У-2 није се налазио у Пешавару, већ у суседној бази у Инсерлику. Ради безбедности, летелица је пребачена у Пешавар ноћу, само неколико часова пре узлетања.

Авион У-2 био је у то време понос америчког ваздухопловства. Конструисан је искључиво за шпијунске летове. Фирма Локид, која га је изградила, сматрала је да се нешто боље не може направити. Авион се по свом спољашњем изгледу није много разликовао од стандардних. Покретао га је снажан турбомлазни мотор који се користио само приликом узлетања и спуштања. Између те две тачке пилот би га искључивао и у току највећег дела лета авион се кретао као једрилица. Да би добили у тежини, конструктори су класични уређај за слетање заменили новим и лакшим који се састојао од два точка распоређена као код бицикла: један напред а други иза њега на репу.

И поред два помоћна уређаја на крилима, слетање је представљало праву вратоломију. Уз камере, које су са висине од 17.000 метара могла да сниме на земљи чак и лоптицу за голф, авион је у пилотској кабини носио читаву шуму апарата и инструмената, између осталих и уређај за узимање узорака састојака из атмосфере на основу којих се могло утврдити да ли Совјети врше нуклеарне пробе, у ком обиму и које врсте!

Главна пажња приликом конструкције овог авиона била је усредсређена на висину његовог лета: она је морала бити велика како би се избегла могућност да га ухвате радари. У томе се и успело: авион је достизао висину од преко 20.000 метара! Међутим, нико није претпостављао да Совјети имају радарски систем који „хвата“ чак и на тим висинама!

ПОГОЂЕН САМ!

Првог маја 1960. године, Пауерс је у 6,20 часова узлетео са аеродрома у Пешавару и кренуо према Совјетском Савезу.

Кад је ухватио висину, спољна температура авиона спала је на 60 степени испод нуле. Хладноћа је полако продирала у његову кабину. Одједном авион је почео „лоше да се понаша“. Аутоматски пилот није више добро функционисао. Пауерс је морао да га искључи и да се преостали део пута ослони само на ручне команде.

Требало је да донесе одлуку: или да се врати или да настави лет. Налазио се већ преко 2000 километара дубоко у територији СССР-а. Видљивост је била изврсна. Према оријентиру испод њега је требало да буде град Свердловск. Одлучио је да настави лет.

Изненада, снажан ударац потресао је авион. Пилот је осетио како се авион врти кљуном према небу! Одећа га је стезала док га је гравитациона сила вукла напред, према кљуну авиона.

Знао је да су га Совјети погодили и схватио да се у том тренутку руши мит о „неухватљивости“ У-2!

Одлучио се да притисне дугме за уништавање авиона али је у последњем тренутку променио мишљење: можда је боље да се прво послужи механизмом за избацивање седишта. Али, због положаја у ком се налазио, сигурно би изгубио обе ноге. Откачио је пластичну кугу изнад кабине која одмах полете васионом.

Гравитациона сила скоро га је истргла из авиона. Телом је ударио о ретровизор ско стакло и одломио га. Бојао се само да се одећом не закачи за неки од апарата у авиону.

Авион се и даље вртео у круг. Изненада је осетио да је слободан. Почео је да пада, као да плови по таласима. Падобран се аутоматски отворио. Сећајући се мапе у џепу која је показивала могуће путеве за Пакистан или Турску, извадио их је и поцепао у парчиће. Док се падобран спуштао он је размишљао какву причу да измисли.

НЕОБОРИВИ ДОКАЗИ

На земљи га је већ чекала група људи. Кад се дочекао на ноге окупили су се око њега постављајући му питања на која није могао да одговори јер није разумео руски.

Нада да ће можда да се извуче неком „причом“ трајала је само кратко јер су почели да пристижу сељаци носећи делове опреме из обореног авиона. Пауерс се згрчио од страха. Један сељанин држао је у руци ролу са 70-милиметарским филмом!

Повели су га у Свердловск. Заставе и гомила окупљеног света на улицама јасно су показивали да је неки празник. Тада се Пауерс сетио да је Први мај! Одвезли су га у канцеларију дежурног службеника на првом спрату једне сиве зграде. Било му је јасно да се налази у милицији.

На суђењу, одржаном у Москви, Пауерс је осуђен на 10 година затвора. Међутим, у затвору је остао око две године а онда је замењен за Рудолфа Абела који је у САД издржавао казну затвора као совјетски шпијун.

Пауерс и данас лети, на малом авиону и на малој висини: посматра саобраћај на ауто-путевима и пријављује прекршиоце.

М. Т.

ХОГАР СТРАШНИ

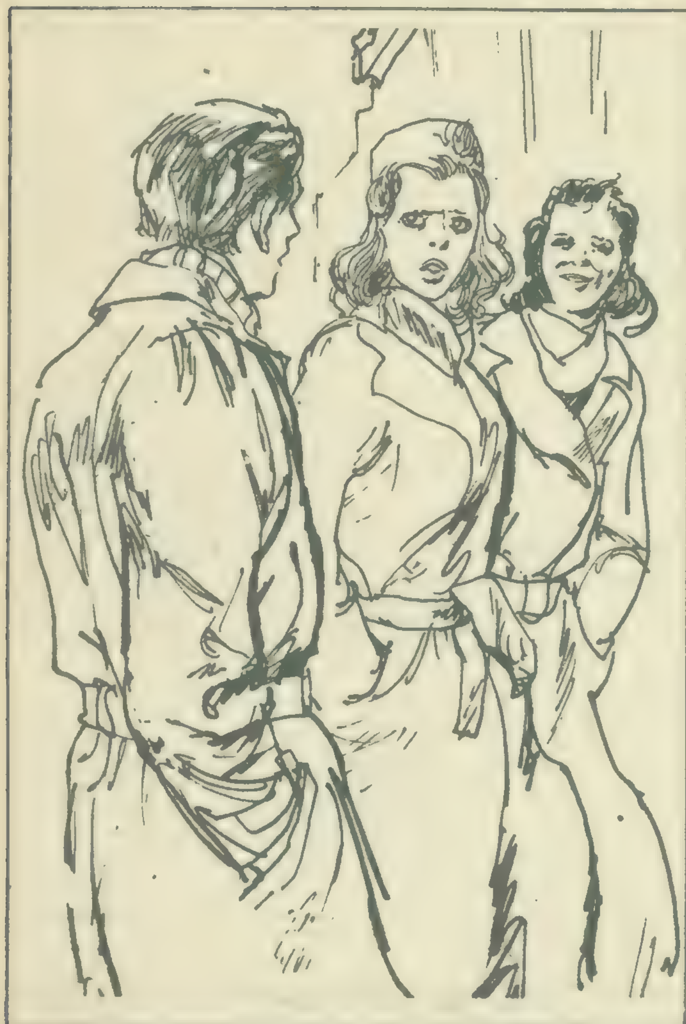

1156/14

ТАЈНЕ ЂАЧКОГ СРЦА

ОСВЕТА

— Шта гледаш? Пролази! — љутито ми је добацила Драгица, а Рајна се само кикотала.

За мене је Драгица била дивна, лепе главе, лепог свега. Али била ми је и страшна и плашио сам је се некако. Највише сам се бојао да ће ме одбити. Становала је близу моје куће, гледали смо се сваки дан. Већином је била у друштву с другарицом Рајном, ретко кад сама. То ми је причињавало посебну тешкоћу.

Сваке вечери слушајући музику са радија размишљао сам о томе како ћу са њом шетати по корзоу, парку, причати јој и тако је полако освојити... Маштао сам. Можда је слично било и код ње, али ја то нисам знао. Ипак, она је прва прекинула то обострано ћутање.

— Зар седмак неће да каже ни здраво?

То је било охрабрење, дакле, биће све како сам мислио. И одлучио сам: искористићу прву прилику.

СВЕ КАКО НЕ ТРЕБА

Сећам се добро те вечери, био је 8. децембар 1952. године. Она ни овог пута није ишла сама већ са другарицом. Ја за њима. И, пред једном кућом у улици Ратка Митровића Рајна се зауставила.

— Драгице, ту станује Миле! Ваљда знаш!

Рекла је то гласно, са призвуком шале. Ја ништа нисам разумео, па сам јој пришао баш пред кућом Милета Радоњића, брата сада познатог фудбалера чачанског „Борца" Ђуке Радоњића. Тачно сам погодио где треба и како треба!

Поздравио сам је очекујући да ми одговори, али на моје запрепашћење Рајна се почела кикотати, а Драгица је била сва збуњена. Наједном се прибрала, ни трага од погледа на који сам био навикао од ње, и оштро ми одбрусила:

— Шта гледаш? Пролази!

За мене, повученог младића, био је то тежак ударац. Покуњено сам пошао, ништа не разумевајући. Сви моји лепи снови су се распршили. Тек кад ми је мој друг Михаило испричао да Миле Радоњић важи за њену симпатију, и да би, по његовим речима, боље било да сам је у пола ноћи пробудио и замолио је да се упознамо, све ми је постало јасно. Нисам могао изабрати незгоднији тренутак ни горе место. Али, ништа се није могло поправити!

Дани су пролазили, мој „кикс" је полако падао у заборав. Пошао сам у осми разред гимназије, она у шести (данас су то IV и II). Почело је опет као пре са гледањем, али сећајући се оног њеног: „Шта гледаш? Пролази!" нисам имао храбрости, баш никакве. Она ју је онда уништила, а ето сада опет даје повод на исти начин:

— Зар осмак неће да каже ни здраво?

Ни овог пута нисам одговорио, само сам размишљао о томе да је дошло време да јој вратим мило за драго. Шта ће даље бити, нисам мислио. Ускоро ми се указала прилика.

ДОБИЛА ЈЕ СВОЈЕ

Дивно децембарско вече, годину дана касније, 1953. Снежни покривач обасјан прекрасном месечином, све изгледа напољу тако лепо, тако романтично. Све је тако да се машти пусти на вољу. Са мном је мој брат Малиша. Дискутујемо о фудбалу: Језеркић или Томашевић? Али, наједном, ништа више нисам чуо јер улицом Радише Поштића наилази — она! Приближава се све више, њен поглед је управљен право у мене, она ме упадљиво гледа, немогуће је на њега не одговорити. Ја размишљам, последњи пут се колебам и намерно окрећем главу устрану. Кад је она готово протрчала поред нас, брат ме је мунуо:

— Шта ти значи ово? Видиш ли како те гледа.

— Добила је своје! Вратио сам јој! — одговорио сам надајући се да се она сада осећа као ја годину дана раније.

— Погрешио си! — казао је Малиша пошто је саслушао моју причу. — Ако исто осећаш према њој, осветио си се сам себи!

МЕЛОДИЈА МОЈЕ МЛАДОСТИ

Отишао сам на корзо али и тамо и кад сам се враћао кући, њен поглед пратио ме је непрекидно. Ипак је требало да поступим другачије и она би другачије реаговала, Малиша би отишао, а ја са њом...

Сав тужан укључио сам радио-апарат.

— Слушаћете „Месечеву серенаду" у извођењу чувеног америчког плесног оркестра Глена Милера — тргао ме је глас спикера. Опет сам видео њен поглед, диван одсјај месечине. И, кад сам чуо прве тактове ове мелодије, био сам као опчињен. Звук саксофонске линије резао је тужно, сентиментално. То је била права музика за моје расположење у том тренутку.

Изишао сам из куће. Тражио сам Драгицу која ме од сутра неће више гледати. Шансу, и то последњу пропустио сам.

За мене је „Месечева серенада" остала и до данас, кад ми је тридесет и седам година, најлепша и најтужнија мелодија моје младости.

Прошлог лета свако вече проводио сам у Чачку, међу младима у Улици Радише Поштића која је и данас украшена обичним светиљкама. Разговарили смо о Љубојевићу, Спаском, Фишеру. Приметио сам да су девојке и младићи данас међу собом знатно слободнији и, да тако кажем, храбрији него онда кад сам ја имао седамнаест а Драгица Перуничић петнаест. Једна ме је девојка, кад сам им ово испричао с чуђењем запитала:

— Па, зар је могуће да нисте умели да успоставите контакт с том девојком? Ни кад ми нисмо биле тако страшне! То се вама мушкарцима само чини!

Драгољуб Ћирић,
шаховски велемајстор,
Чачак, Мариновићева 22/б

НАЈЛЕПША ЉУБАВНА ПЕСМА

Раскорак

Ти, у овој малој ријечи
Ти ћеш остати заувијек,
као што нећеш у мојим рукама.

Положен у њу као фараон у вјечност ,
као птица у небо.

Само она
има моћ да те држи засужњеног
Тебе, најхитрију сјенку вјетра.

Само само она
јер Ти већ ево клизиш из мојих руку,
клизиш заувијек.

И што више одлазиш,
то је ријеч пунија Тебе
и месо њено трепери и сја.

Кад једном посве одеш,
ући ћеш читав у мој сан
и више се нећемо растајати.

Весна Крмпотић
(1932)

БИМ и БУМ
JOE MUSIAL
НЕБЕСА! ШТА ЈЕ ТО?!
УЖАС! КАКВО НЕЗНАЊЕ!

ТО ЈЕ СВИРЕПО! С ТОМ КАПОМ ЈАДНА ПТИЧИЦА НИШТА НЕ МОЖЕ ДА ВИДИ!
ТРА-ЛА-ЛА! ТО ЈЕ МЛАД СОКО! СВИ СОКОЛОВИ НОСЕ ТАКВЕ КАПЕ! СКИНУЋУ МУ ЈЕ КАД СЕ НАВИКНЕ НА МЕНЕ!

МОЈ ЗВИЖДУК ЗНАЧИ НАРЕЂЕЊЕ ДА МИ СЕ ВРАТИ! ЗАЧАС ЋЕ ОН НАУЧИТИ ДА САМ МУ ЈА ГОСПОДАР!

ЛОВ СА СОКОЛОМ ЈЕ СТАРИ СПОРТ! ЊИМЕ СУ СЕ БАВИЛИ СТАРИ КРАЉЕВИ И ВИТЕЗОВИ!
ЈЕ Л'?! МОЖДА! НИСАМ СЕ ДРУЖИЛА С КРАЉЕВИМА! ИДЕМ ЈА ДА СПРЕМИМ ВЕЧЕРУ!

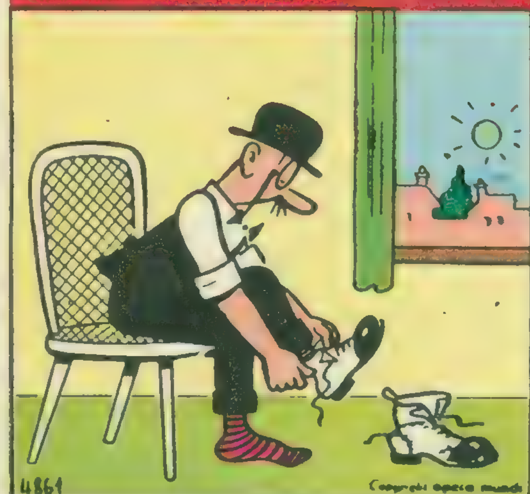

ОХО-ХО! ИМАЋЕМО ПЕЧЕНУ ЋУРКУ!
ЈОШ САМО МАЛО СОЛИ...

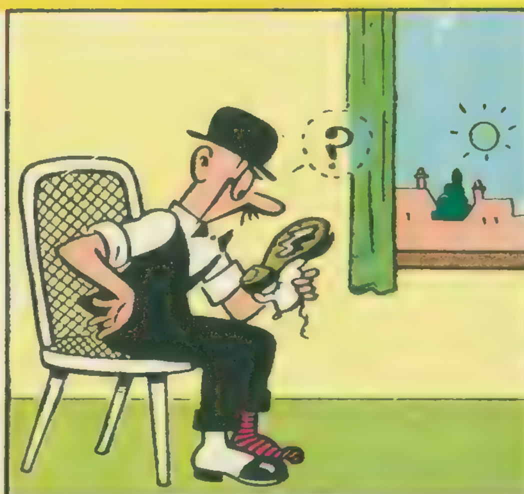

АООО! СПАЛА МУ ЈЕ КАПУЉАЧА!
ЗИП

ЛОПОВЕ! ПРОПАЛИЦО! РАЗБОЈНИЧЕ! ТО ЈЕ НАША ВЕЧЕРА!
СФУУУ

ОВО ЈЕ СПОРТ КОЈИМ СЕ МАМЕ ОДВАЈКАДА БАВЕ!
МАМИ ПИШТАЉКА НИЈЕ ПОТРЕБНА!
ДОБРА СПОРТИСТКИЊА ОВА НАША МАМА!
MUSIAL

ГАВРА

?

ЈЕНКИ НА ДВОРУ КРАЉА АРТУРА

по Марку Твену

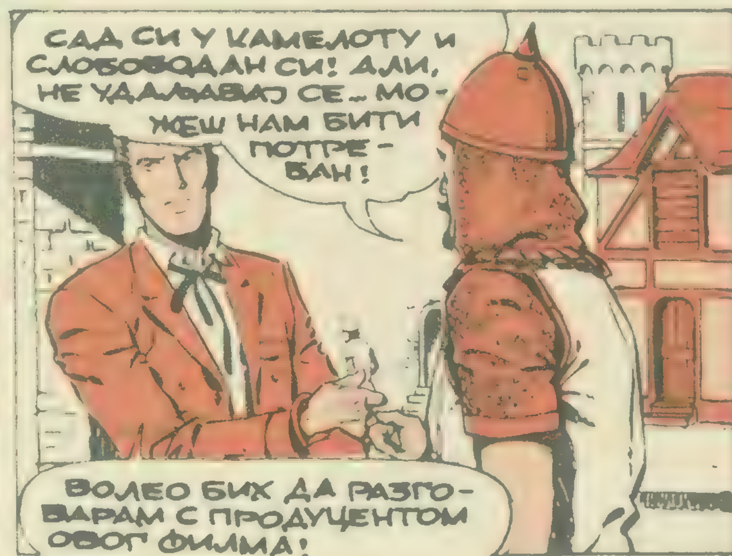

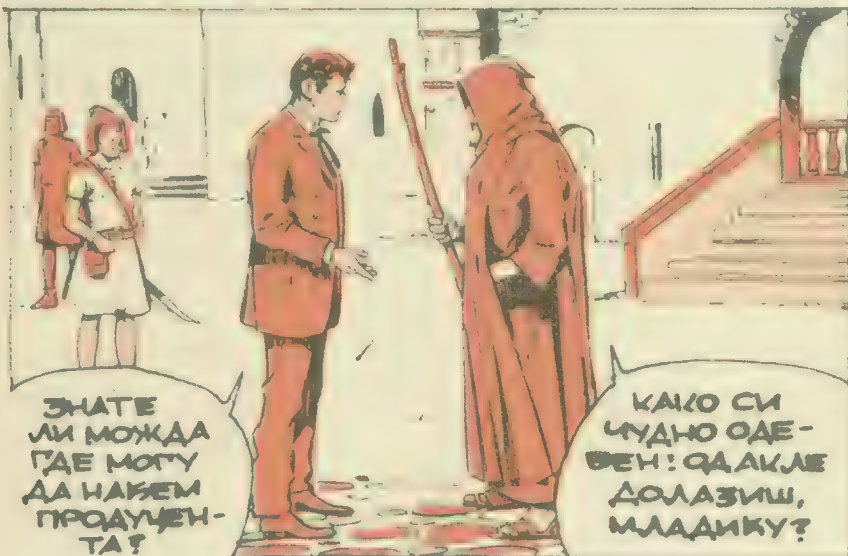

УСТ
?

„НИСАМ СЕ НИ ПРИБРАО А ОН МЕ ЈЕ НА-ПАО..."
РЕКАО САМ ТИ ДА ЋЕШ СА МНОМ У КАМЕЛОТ... И ТО ОДМАХ!
ПОЛАКО, ПОЛАКО! ПУ-СТИТЕ МЕ... НИШТА ВАМ НИСАМ УЧИНИО...

„УЗАЛУД, НЕШТО КАСНИЈЕ..."

САД СИ У КАМЕЛОТУ И СЛОБОБОДАН СИ! АЛИ, НЕ УДАЉАВАЈ СЕ... МО-ЖЕШ НАМ БИТИ ПОТРЕ-БАН!
ВОЛЕО БИХ ДА РАЗГО-ВАРАМ С ПРОДУЦЕНТОМ ОВОГ ФИЛМА!

ЗНАТЕ ЛИ МОЖДА ГДЕ МОГУ ДА НАЂЕМ ПРОДУЦЕН-ТА?
КАКО СИ ЧУДНО ОДЕ-ВЕН! ОДАКЛЕ ДОЛАЗИШ, МЛАДИЋУ?

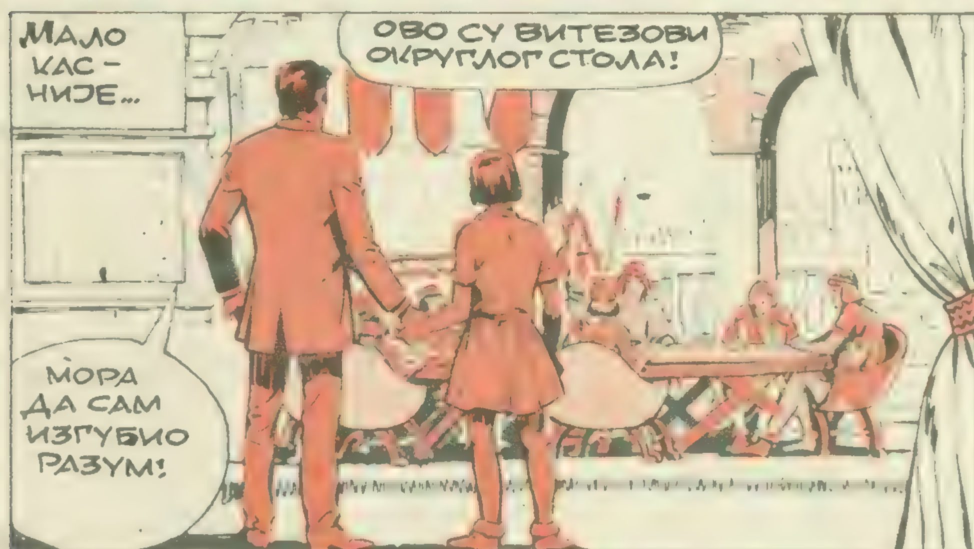

ДА ВАМ СЛУЧАЈНО НИЈЕ ПОТРЕБАН ПАЖ, ГОСПО-ДИНЕ?
НЕ, ПАЖ МИ НИЈЕ ПОТРЕБАН! ПОТ-РЕБАН МИ ЈЕ ПРОДУЦЕНТ!

ХАЈДЕ, ДЕЧАЧЕ, РЕЦИ МИ ГДЕ СЕ НАЛАЗИМ И ШТА СЕ ТО ОВ-ДЕ ДОГА-ЂА?
ЗАР НЕ ЗНА-ТЕ, ГОСПО-ДИНЕ?

НАЛАЗИТЕ СЕ НА ДВОРУ КРАЉА АРТУРА! ДАНАС ЈЕ 19. ЈУН 528. ГОДИНЕ! ЧОВЕК КОЈИ ВАС ЈЕ ДО-ВЕО ЈЕ СЕР КЕЈ МАРШАЛ ДВО-РА! ЈА СЕ ЗО-ВЕМ КЛА-РЕНС...

НИШТА НЕ РАЗУМЕМ! ЈЕСАМ ЛИ ЈА ЛУД ИЛИ...

ПОЂИТЕ ЗА МНОМ, ГОСПОДИНЕ! ПОКАЗАЋУ ВАМ ОКРУГЛИ СТО И...

МАЛО КАСНИЈЕ...
ОВО СУ ВИТЕЗОВИ ОКРУГЛОГ СТОЛА!
МОРА ДА САМ ИЗГУБИО РАЗУМ!

КО ЈЕ ОНАЈ СТАРАЦ ШТО ГОВОРИ
ТО ЈЕ ЧАРОБЊАК МЕРЛИН! АРХИЛАЖОВ... КАД МАЛО ПОПИЈЕ!

ДОСТА! ХОЋУ КУЋИ! НЕКА МИ НЕКО ОБЈАСНИ...
НИЈЕ ТРЕБАЛО ДА ВИЧЕТЕ! ВИ СТЕ ЗАРОБЉЕНИК...

ХЕЈ! ТО ЈЕ МОЈ ЗАРОБЉЕНИК! НАМУЧИО САМ СЕ ДОК САМ ГА УХВАТИО...
ВИДЈЕЛИ СТЕ
СЕ ПОНАША? З
ЖИО ЈЕ КАЗ

УМРЕЋЕШ ЗБОГ СВОЈЕ ДРСКОСТИ... ДВАДЕСЕТ ТРЕЋЕГ! БАЦИТЕ ГА У ТАМНИЦУ!
ДОСТА ШАЛЕ! ШТА ОВО ЗНАЧИ?
МОЛИМ ВАС, ГОСПОДИНЕ, ЋУТИТЕ!

НИЈЕ БИЛА ШАЛА. ПОСЛЕ ДВА, ДОК САМ ЧАМИО...
НЕ БОЈТЕ СЕ! ТО САМ ЈА, КЛАРЕНС... ВАШ ПАЖ!

СЛУШАЈ, СИНКО! ТИ СИ ДОБАР ДЕЧКО, АЛИ СЕ НАС ДВОЈИЦА НЕ РАЗУМЕМО! ЈА НЕ МОГУ ДА СЕ БОРИМ ПРОТИВ СВИХ ОВИХ ЉУДИ...
ЧЕКАЈТЕ МАЛО...

ДОШАО САМ ДА ВАМ ПОМОГНЕМ! ОСУЂЕНИ СТЕ НА СМРТ И СУТРА ЋЕ ВАС СПАЛИТИ! ЧАРОБЊАК МЕРЛИН ВАС ЈЕ ПРОКЛЕО!
ПАЗИ, ПАЗИ! А КАКО?

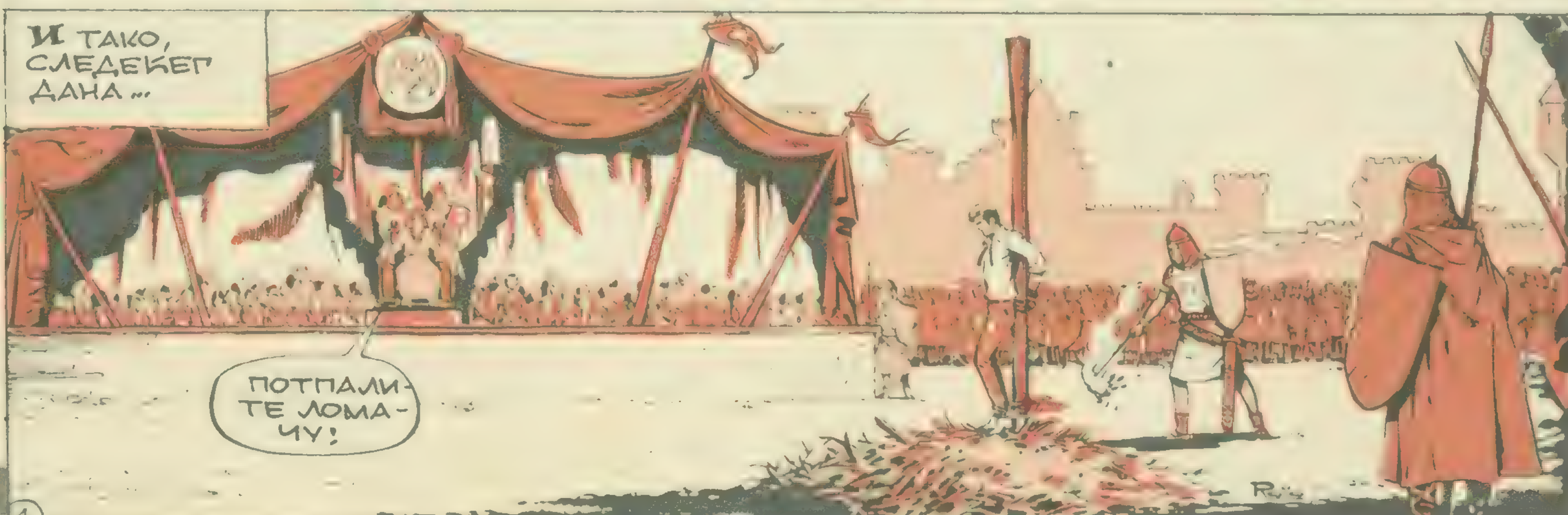

СХВАТИО САМ ДА И ЈА ТРЕБА ДА ИГРАМ ИГРУ...
ЧУЈ, КЛАРЕНСЕ, ЈА САМ ТАКОЂЕ ЧАРОБЊАК!
ОТИЂИ И ПОРУЧИ КРАЉУ ДА САМ СТРАШНИ ЧАРОБЊАК МАКАМАК И ДА ЋУ СУТРА ИЗАЗВАТИ СМАК СВЕТА!

КЛАРЕНС ЈЕ ОТРЧАО...
ВИДЕЋЕМО ШТА ЋЕ КРАЉ РЕЋИ...

...И УБРЗО СЕ ВРАТИО...
КРАЉ СЕ СИЛНО ИЗНЕНАДИО КАД ЈЕ ЧУО ВАШУ ПОРУКУ И ЖЕЛИ ДА ЗНА ШТА ЋЕ СЕ ТАЧНО ДОГОДИТИ!
ХМ! СМИСЛИЋЕМО ВЕЋ НЕШТО!

СЕТИО САМ СЕ ДА СУТРА ТРЕБА ДА СЕ ДОГОДИ ПОМРАЧЕЊЕ СУНЦА И...
РЕЦИ КРАЉУ ДА ЋУ СУТРА ТАЧНО У ПОДНЕ БАЦИТИ СВЕТ У ПОНОЋНУ ТАМУ!
ТАМА УСРЕД ДАНА? ГРОЗНО!

КРОЗ ПОЛА ЧАСА У ДВОРУ...
НИСТЕ МУ ВАЉДА ПОВЕРОВАЛИ? ПА ОН ЈЕ САМ ЂАВО! ЗНАО САМ ЈА ТО! НА ЛОМАЧУ С ЊИМ!
МЕРЛИН ИМА ПРАВО, ВЕЛИЧАНСТВО!

И ТАКО, СЛЕДЕЋЕГ ДАНА...
ПОТПАЛИТЕ ЛОМАЧУ!

НЕКА УМРЕ КАО ШТО ЈЕ ЗАСЛУЖИО!

А ТАДА КАО ШТО САМ И ОЧЕКИВАО...

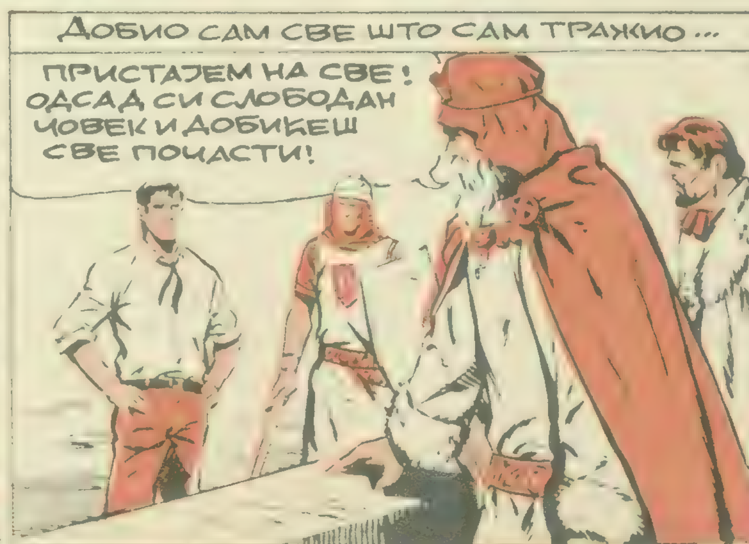

ШТА ОВО ЗНАЧИ?
ТАЈ ЧОВЕК ЈЕ САМ ЂАВО!

СВЕ ЋЕ НАС УНИШТИТИ!
СПАСИТЕ ГА ПРЕ НО ШТО НА НАС НАВУЧЕ НЕСРЕЋУ!

НА МОЈУ СРЕЋУ ВАТРА СЕ ЈОШ НИЈЕ РАЗБУКТАЛА ...
ЈЕСИ ЛИ СЕ УВЕРИО, КРАЉУ! ПОСТАВИ МЕ ЗА СВОГ ПРВОГ МИНИСТРА И ОСИГУРАЈ МИ ДОБРЕ ПРИХОДЕ ПА ЋУ ВРАТИТИ СУНЦУ СЈАЈ!

СТРАЖА! БРЗО! ОД-ВЕЖИТЕ ГА!

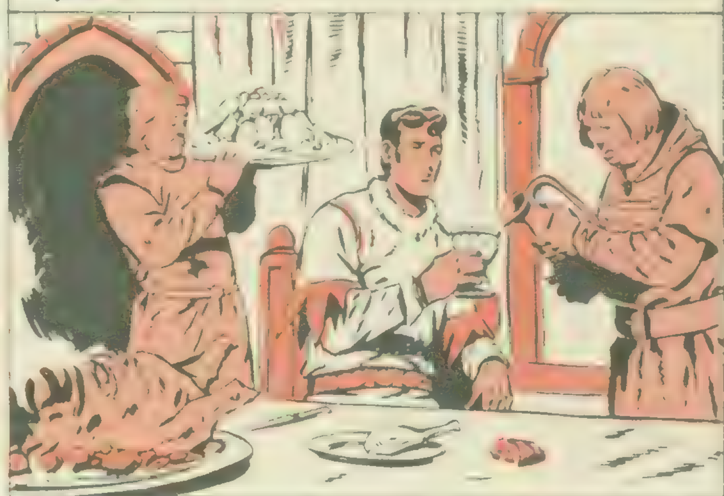

ТЕК ТАДА САМ СХВАТИО ДА САМ СЕ СТВАРНО ВРАТИО У ПРОШЛОСТ...
НАДАМ СЕ ДА ВАМ ЈЕ ОВО БИЛА ДОБРА ПО-УКА! ПРИСТАЈЕТЕ ЛИ НА МОЈЕ УСЛОВЕ!

ДОБИО САМ СВЕ ШТО САМ ТРАЖИО...
ПРИСТАЈЕМ НА СВЕ! ОДСАД СИ СЛОБОДАН ЧОВЕК И ДОБИЋЕШ СВЕ ПОЧАСТИ!

НЕШТО КАСНИЈЕ ОДЕНУЛИ СУ МЕ КАО ПРИНЦА ...
ДОБРО! САДА ЋУ НАРЕДИТИ ДА СЕ СВЕТЛОСТ ВРАТИ! АЛИ, ВОЛЕО БИХ ДА И ОН ПРОБА ДА ТО УЧИНИ!

ВИДИШ ЛИ, МЕРЛИНЕ? МОГАО БИ ДА МУ БУДЕШ УЧЕНИК!

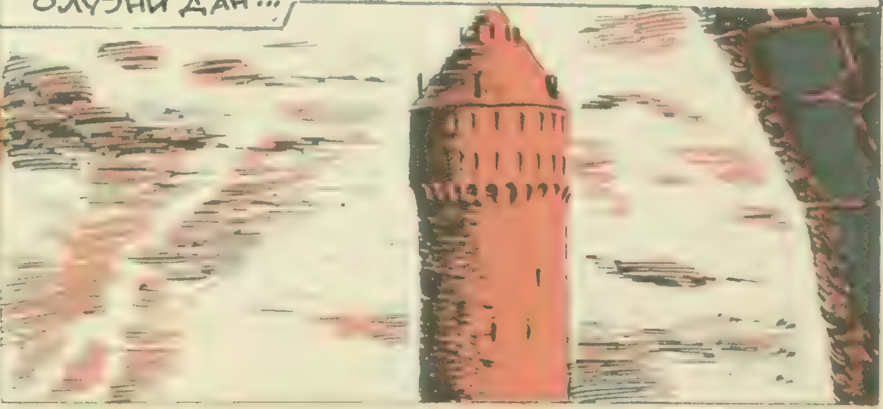

И КАДА САМ ВИДЕО ДА ПОМРАЧЕЊЕ ПРЕСТАЈЕ...
НАРЕЂУЈЕМ ТМИНИ ДА СЕ ПОВУЧЕ И СУНЦУ ДА СЕ ВРАТИ!

ЖИВОТ МИ ЈЕ ПОСТАО ДИВАН ...

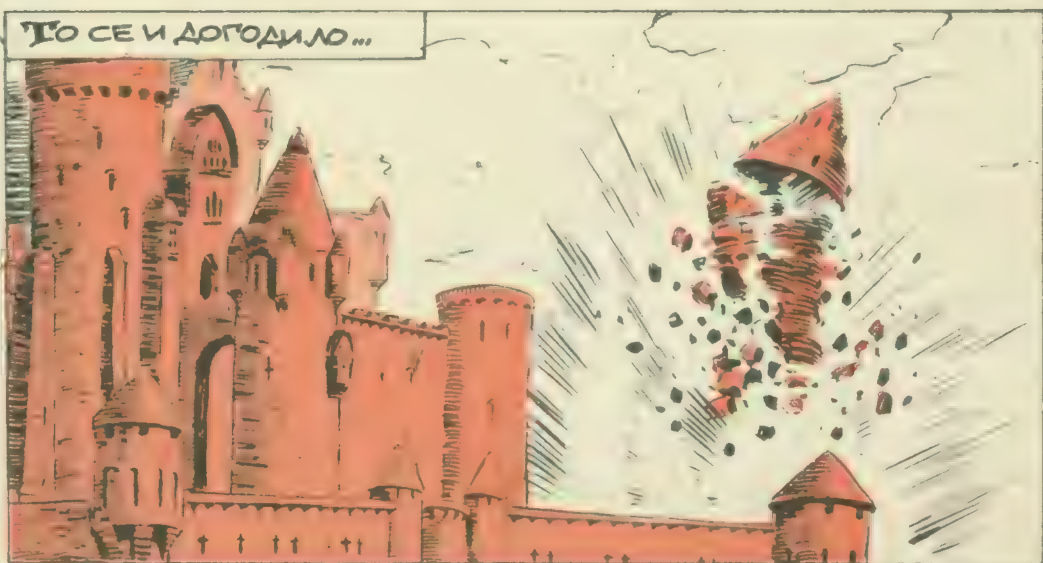

ИЗ СВИХ КРАЈЕВА ДОЛАЗИЛИ СУ ЉУДИ ДА ВИДЕ НОВОГ ЧАРОБЊАКА ...
ЕВО, ОПЕТ СУ ДОШЛИ ДА ВАМ СЕ ПОКЛОНЕ!
ЗНАШ ШТА, КЛАРЕНСЕ? НЕ СМЕМ ДА ИЗГУБИМ УГЛЕД ИНАЧЕ ОДЕ ОВАЈ НАШ ЛЕПИ ЖИВОТ!

... И ТАКО...
СЛУШАЈТЕ МЕ ДОБРО! ЗНАМ ДА МЕРЛИН ГОВОРИ ПРОТИВ МЕНЕ! ЗАТО ЋУ УСКОРО ВАТРОМ С НЕБА ДА СРУШИМ ЊЕГОВУ КУЛУ!

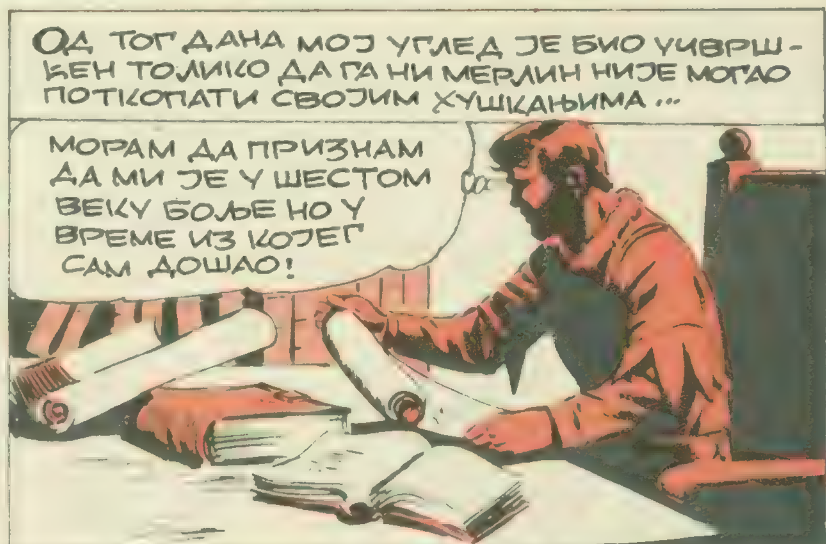

ЗАР ВИ ТО МОЖЕТЕ, ГОСПОДАРУ?
ХМ! ЈОШ ТИ МЕНЕ НЕ ПОЗНАЈЕШ, КЛАРЕНСЕ!

ТОГ ИСТОГ ДАНА КРИШОМ САМ НАПРАВИО НЕКОЛИКО БАЧВИ БАРУТА А КОВАЧУ САМ НАРЕДИО ДА МИ НАПРАВИ ДУГАЧКУ ШИПКУ КАО ЗА ГРОМОБРАН. ОСТАЛО ЈЕ САМО ДА ЧЕКАМ ПОГОДАН ОЛУЈНИ ДАН ...

ОВО ЈЕ ПРАВИ ТРЕНУТАК! АКО ГРОМ УДАРИ У КУЛУ ЗАПАЛИЋЕ БАРУТ РАЗМЕШТЕН ОКО ЊЕ...

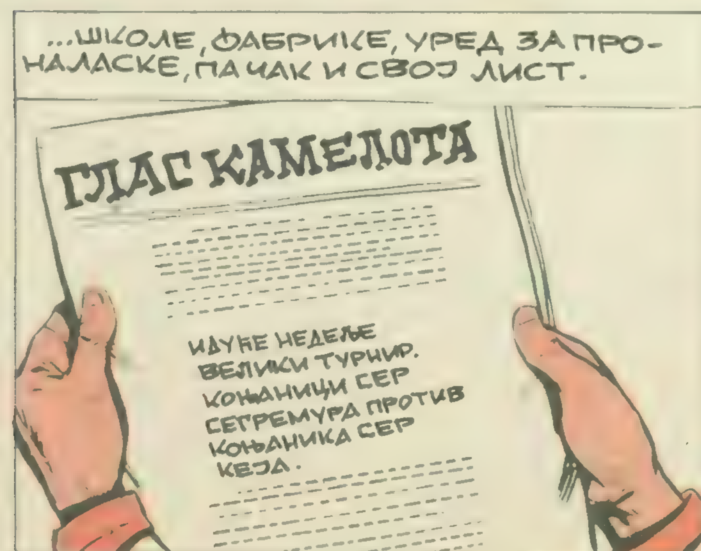

То се и догодило...

УПОМОЋ!
ЧАРОБЊАК ЈЕ УНИШТИО КУЛУ!

Од тог дана мој углед је био учвршћен толико да га ни Мерлин није могао поткопати својим хушкањима...
МОРАМ ДА ПРИЗНАМ ДА МИ ЈЕ У ШЕСТОМ ВЕКУ БОЉЕ НО У ВРЕМЕ ИЗ КОЈЕГ САМ ДОШАО!

ПА ЛЕПО! ЗАШТО НЕ БИХ УНЕО У ОВАЈ ВЕК И МАЛО ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ?

И после неколико месеци Камелот је добио...

...школе, фабрике, уред за проналаске, па чак и свој лист.
ГЛАС КАМЕЛОТА
ИДУЋЕ НЕДЕЉЕ ВЕЛИКИ ТУРНИР. КОЊАНИЦИ СЕР СЕГРЕМУРА ПРОТИВ КОЊАНИКА СЕР КЕЈА.

Затим телефонске и телеграфске линије...

ЈЕДНОГ ДАНА ПОЗВА МЕ КРАЉ...
ОДЛУЧИО САМ ДА ОБИЂЕМ КРАЉЕВСТВО И ВИДИМ КАКО ЖИВЕ МОЈИ ПОДАНИЦИ!
ГЛЕ, ГЛЕ!

АКО ПЛЕМИЋИ БУДУ САЗНАЛИ ЗА ТВОЈУ НАМЕРУ МОЋИ ЋЕ ШТО ДА САКРИЈУ ОД ТЕБЕ!
ХМ... НА ТО НИСАМ МИСЛИО!

БИЛО БИ БОЉЕ ДА СЕ ПРЕОДЕНЕШ У ПРОСЈАКА!
КАКО СЕ САМ ТОГА НИСАМ СЕТИО?! ХВАЛА, ПРИЈАТЕЉУ! НЕ ЗНАМ ШТА БИХ БЕЗ ТЕБЕ!

МАЛО КАСНИЈЕ...
НИЈЕ МИ БАШ ЈАСНО ЗАШТО МИ КВАРИШ ФРИЗУРУ!
НЕ СМЕ КОСА ДА ТИ ИЗГЛЕДА НЕГОВАНА! ОД ОВОГ ТРЕНУТКА ТИ СИ САМО БЕДАН СТАРАЦ!

УВЕРЕН САМ ДА СУ МОЈИ ПОДАНИЦИ СРЕЋНИ!

АЛИ, КРАЉ ЈОШ НЕНАВИКНУТ НА СВОЈУ УЛОГУ ПРОСЈАКА, УМАЛО НАС НИЈЕ УВАЛИО У НЕВОЉУ...
СКЛОНИМО СЕ С ПУТА ОВИМ ВИТЕЗОВИМА!
ШТА? КРАЉ СЕ НИКОМЕ НЕ СКЛАЊА С ПУТА!

У ОВОМ ТРЕНУТКУ НИСИ ВИШЕ КРАЉ!
МАНИ МЕ СЕ, ЧОВЕЧЕ! КАЖЕМ ТИ ДА СЕ НИКОМ НЕ СКЛАЊАМ С ПУТА!

СКЛАЊАЈТЕ СЕ С ПУТА, БЕДНИЦИ!

БУДИ РАЗУМАН, КРАЉУ! ЗАР НИСИ ЖЕЛЕО ДА ВИДИШ КАКО ТИ ЖИВЕ ПОДАНИЦИ?
ИМАШ ПРАВО, ПРИЈАТЕЉУ! СМЕТНУО САМ ТО С УМА! ШТА ТРЕБА ДА УРАДИМ?

СКЛОНИ СЕ!
ГРУБИЈАНИ!

ИМАО СИ ПРАВО... ЖАО МИ ЈЕ!
ДА СМО СЕ НА ВРЕМЕ СКЛОНИЛИ...

СЛУШАЈ, ГОСПОДАРУ! ХАЈДЕ ДА СЕ ПРЕСЛИШАМО! ЗНАШ ЛИ ШТА ЋЕШ РАДИТИ КАД СТИГНЕМО У НЕКО СЕЛО ИЛИ ГРАД?

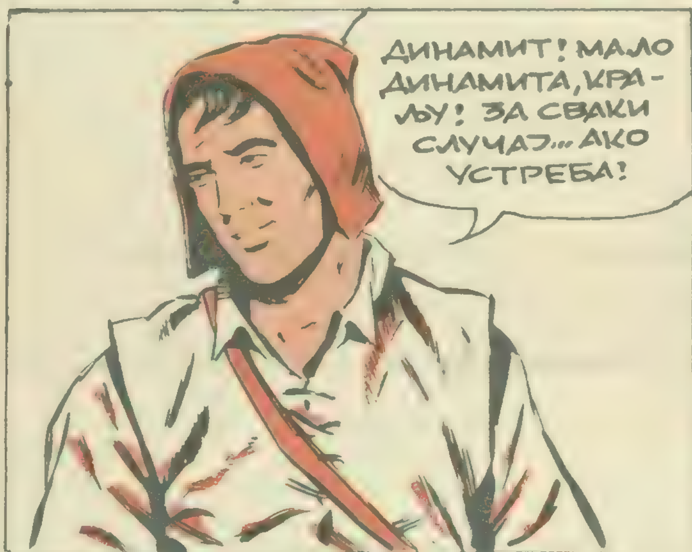

НАРАВНО! НАРЕДИЋУ ДА МИ СПРЕМЕ МЕКУ ПОСТЕЉУ И ДОБРУ ВЕЧЕРУ!
ОХ...
НЕ! ПРОСЈАЦИ НЕ НАРЕЂУЈУ!

ТРЕБА ДА СВОМ ЛИЦУ ДАШ ПАЋЕНИЧКИ И МОЛЕЋИВ ИЗРАЗ... КАО ДА СЕ НЕ УСУЂУЈЕШ ДА ПРОГОВОРИШ... КАО ДА ЖИВИШ ОД МИЛОСТИЊЕ!
АЛ' ТО БАШ НИЈЕ ПРИЈАТНО! ТЕШКО ЈЕ...

НИЈЕ! АЛ' ТАКО ЖИВИ ВЕЋИНА ТВОЈИХ ПОДАНИКА!

МИСЛИМ ДА ПРЕТЕРУЈЕШ, ПРИЈАТЕЉУ! У МОМ КРАЉЕВСТВУ НЕ ЖИВИ СЕ ЛОШЕ!

ОПРОСТИ ШТО САМ РАДОЗНАО... АЛ' ШТА ТО ИМАШ У ТОЈ ТОРБИ?

ДИНАМИТ! МАЛО ДИНАМИТА, КРАЉУ! ЗА СВАКИ СЛУЧАЈ... АКО УСТРЕБА!

ДИНА... ШТА? ЈЕ Л' ТО НЕШТО ЗА ЈЕЛО?
НЕ, КРАЉУ! ЗА ЛЕТЕЊЕ ЈЕ!

ЗА ЛЕТЕЊЕ! ДИВНО! ЛЕТЕЋЕМО КАО ПТИЦЕ!

ПА... НЕ БАШ КАО ПТИЦЕ, КРАЉУ!

ВИДЕЋЕШ ВЕЋ... КАД ДОЂЕ ВРЕМЕ!
А ХОЋУ ЛИ ЛЕТЕТИ?

НАДАМ СЕ ДА НЕЋЕШ... ЗА ТВОЈЕ ДОБРО!

ПА ЧЕМУ ОНДА ТО СЛУЖИ?
МИСЛИМ ДА ЋЕШ УСКОРО ИМАТИ ПРИЛИКУ ДА ВИДИШ, ВЕЛИЧАНСТВО!

УСКОРО...
ХЕЈ! ПОГЛЕДАЈТЕ ОНУ ДВОЈИЦУ! ДА ВИДИМО ШТА СЕ ОД ЊИХ МОЖЕ УЗЕТИ!

НЕКИ ВИТЕЗОВИ ДОЛАЗЕ ДА МИ СЕ ПОКЛОНЕ!
А ЗАШТО БИ ТИ СЕ КЛАЊАЛИ? ЗАБОРАВЉАШ ДА СИ У ОДЕЋИ ПРОСЈАКА!

СТАЛНО ТО ЗАБОРАВЉАМ... А И ЦИЉ СВОГ ПУТОВАЊА!

БАЦИТЕ ПРЕД КОЊЕ СВЕ ШТО ИМАТЕ! И ТО БРЗО... ИНАЧЕ ЋЕ ТЕ СЕ ЛОШЕ ПРОВЕСТИ!
АХ!

САД ЋЕШ ВИДЕТИ, КРАЉУ, ЧЕМУ СЛУЖИ ДИНАМИТ!

...И КАКАВ САМ ЈА ЧАРОБЊАК!

КАКАВ УЖАС!

ОВО ЈЕ ЗАИСТА ПРАВО ЧУДО!
ХМ... ШТА БИ ТИ БЕЗ МЕНЕ, КРА-ЉУ?

НЕШТО КАСНИЈЕ...
ВИДИШ ЛИ ОНА ДВА ЈАДНА СЕЉАКА? МУЧЕ СЕ САМО ДА БИ ОДРЖА-ЛИ СВОЈ БЕДНИ ЖИ-ВОТ! ЗАР ТО НИЈЕ НЕПРАВ-ДА?
КАКО ТО МИСЛИШ... НЕПРАВДА? И ШТА ЈА ТУ МОГУ?

ЧУЈ, КРАЉУ! ПОСТОЈЕ ЧАРОБ-ЊАЦИ КАО МЕРЛИН КОЈИ МОГУ ДА ПРЕДСКАЖУ ШТА ЋЕ СЕ ДОГОДИТИ ЗА ДАН ИЛИ ДВА! А ЈА САМ У СТАЊУ ДА КАЖЕМ ШТА ЋЕ БИТИ КРОЗ НЕКОЛИКО ВЕКОВА!
СТВАРНО? ПА ТО ЈЕ ЧУДЕ-СНО!

УЗМИМО, НА ПРИМЕР, ОВЕ КОПАЧЕ! ОНИ ЋЕ ЈЕДНОГ ДАНА ИМАТИ СВОЈЕ СИНДИКАТЕ И МАШИНЕ ЋЕ УМЕСТО ЊИХ ПРЕ-ВРТАТИ ЗЕМЉУ!
СИНДИКАТИ? МАШИ-НЕ? НИШТА ТЕ НЕ РАЗУМЕМ!

ХЕЈ, МОМЦИ! ПРИЂИТЕ, МОЛИМ ВАС!

ШТА ЖЕЛИШ, ПУТНИЧЕ?
АКО ТРАЖИШ НЕКУ ПАРИЦУ ОСТАЋЕШ КРАТКИХ РУКАВА! И МИ СМО СИРО-МАШНИ!

УПРАВО САМ О ТОМЕ ГОВО-РИО СВОМ ПРИЈАТЕЉУ! РЕ-КАО САМ ДА ЋЕ ВАШИ ПРА-ПРА-ПРАУНУЦИ ЖИВЕТИ МНОГО УДОБНИЈЕ!

УМЕСТО РАЛА И МОТИКА ИМАЋЕ ТРАКТОРЕ...

...А УВЕЧЕ ЋЕ СЕ ОДМАРАТИ УЗ ТЕЛЕВИЗИЈУ...

СЛУШАЈ, МЛАДИЋУ! НЕМАМО МИ ВРЕМЕНА ЗА ТАКВЕ ШАЛЕ!
ПУСТИ НАС НА МИРУ... ДА РАДИМО СВОЈ ПОСАО!

АКО САМ ТЕ ЈА РАЗУМЕО, ТИ ПОКУШАВАШ ДА ОБЈАСНИШ ОВИМ ЉУДИМА ДА ТЕШКО ЖИВЕ! ЈА, КРАЉ АРТУР, НАРЕЂУЈЕМ...
НЕ МЕШАЈ СЕ, МОЛИМ ТЕ!

ХА! ХА! ХА! ПРОСЈАК ЈЕ ДИВАН!
УОБРАЖАВА ДА ЈЕ КРАЉ!
ЛЕПО САМ ТЕ ОПОМЕНУО... ЗАБОРАВЉАШ ДА ПУТУЈЕШ ИНКОГНИТО!

ЈА БАШ И ПУТУЈЕМ ИНКОГНИТО ДА БИХ ВИДЕО КАКО ЖИВЕ МОЈИ ПОДАНИЦИ И ДА ИМ ПОМОГНЕМ... АКО ЈЕ МОГУЋЕ!

ДОСТА! ГУБИТЕ СЕ!
ОСТАВИТЕ НАС НА МИРУ!

ВИДИШ ЛИ ШТА СИ УЧИ-НИО, КРА-ЉУ?
НЕ РАЗУМЕМ! ЈА САМ ХТЕО ДА ИМ ПОМОГНЕМ А ОНИ ОВАКО...

БРЗО... САКРИЈМО СЕ ИЗА ОНОГ ЖБУНА...
УХ... ВИ НЕ МО ГУ!

АЛИ, ЧЕКАЛО НАС ЈЕ НОВО ИЗНЕНАЂЕЊЕ...
УХВАТИЋЕМО ИХ! ПРОДАЋЕМО ИХ КАО РОБОВЕ!

ПРОСТАЧИНО! ЈА РОБ? КАКО СЕ УСУЂУЈЕШ?
ЋУТИ, МОЛИМ ТЕ! ОПЕТ ЋЕМО ИМАТИ НЕПРИЛИ-КА!

НЕШТО КАСНИ-ЈЕ...
ПРОДАЋУ ИХ КРАЉУ АРТУ-РУ! ИМАЋЕ ЧЕТИРИ РУКЕ ВИШЕ ЗА СВОЈЕ ЊИ-ВЕ!
ЧУЈЕШ ЛИ ОВО, ПРИЈАТЕЉУ? ЈА ВИШЕ НЕ МОГУ...
ТИШЕ, КРАЉУ!

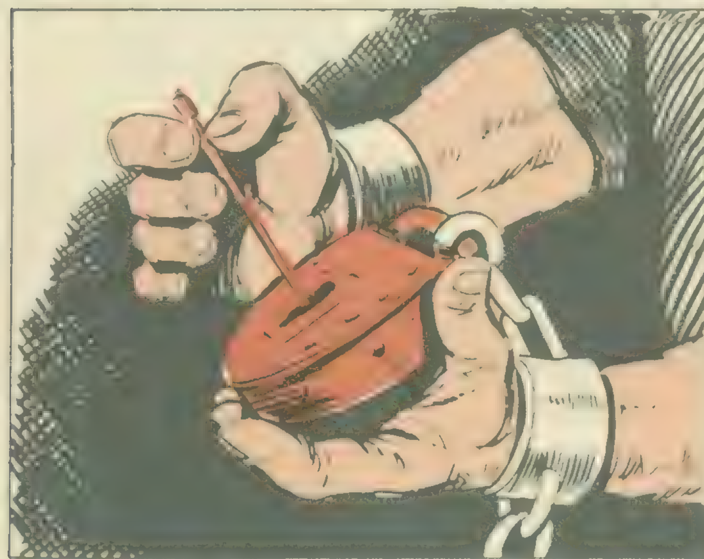

ЈЕСИ ЛИ САД СХВАТИО ШТА ЗНАЧИ БИТИ РОБ?
УФ! МИСЛИ ДА ЈЕСАМ! УКИНУЋУ Р СТВО ЧИМ СТИГНЕМ КУЋИ!

ИСТЕ НОЋИ...
ВИДИ, КРАЉУ... ПОКУША-ЋУ ДА ОВОМ ИГЛОМ СКИ-НЕМ ОКОВЕ! СПРЕМИ СЕ ЗА БЕКСТВО!

ХЕЈ, ВИ ТАМО! БОЉЕ БИ БИЛО ДА МАЛО ОДСПАВАТЕ! СУТРА ВАС ЧЕКА ТЕЖАК ДАН!

ПА ШТА ЋЕШ С ТОМ ИГЛОМ?
ПОКУШАЋУ ДА ОТКЉУЧАМ КАТАНАЦ!

ЕЈ, ВИ ТАМО! ДА ВАС ВИШЕ НИСАМ ЧУО!

СВЕ ЈЕ ИШЛО ВЕОМА ЛАКО...
ВИДИШ, КРАЉУ!

ТИ СВЕ ЗНАШ И УМЕШ...
ЈОШ МАЛО, КРАЉУ!

ТИХО... И ЗА МНОМ... АКО ХОЋЕШ ДА ИЗВУЧЕШ ЖИВУ ГЛАВУ!

КРОЗ ПОЛА ЧАСА ВЕЋ СМО БИЛИ ДАЛЕКО. АЛИ...
ХЕЈ! ЧЕКАЈТЕ! ДА ВИ НИСТЕ СЛУЧАЈНО ОНИ ОДБЕГЛИ РОБОВИ?

ЈЕСИ ЛИ ЧУО ОВО? НАЗВАО МЕ ЈЕ РОБОМ!
ЗАБОРАВИ КО СИ, КРАЉУ! МОРАШ СЕ УЖИВЕТИ У СВОЈУ УЛОГУ!

НАЈЗАД... ТО ЈЕ БИЛА ТВОЈА ИДЕЈА... ДА ОБИЛАЗИШ ЗЕМЉУ КАКО БИ УПОЗНАО СВОЈ НАРОД!

ДА, МИ СМО ОДБЕГЛИ РОБОВИ! ЗАШТО ПИТАШ, ДОБРИ ЧОВЕЧЕ?
СПРЕМА ВАМ СЕ СТРАШНА КАЗНА!

РЕШИЛИ СУ ДА ВАС ОБЕСЕ!
УЖАС!
НЕМОГУЋЕ!

СЕТИО САМ СЕ ЈЕДНОГ ОД СВОЈИХ ИЗУМА У КАМЕЛОТУ... ТЕЛЕФОНА...
САЧЕКАЈТЕ ТРЕНУТАК! ЗНАМ ШТА ТРЕБА...
СТАНИ, ПРИЈАТЕЉУ! КУДА ЋЕШ?

МОРАО САМ БРЗО ДА ПРОНАЂЕМ КЛАРЕНСА, СВОГ ПАЖА И СЕКРЕТАРА...
СЛУШАЈ, МАЛИ! МОРАШ ДА НАС СПАСЕШ! ПОШАЉИ СЕР ЛАНСЕЛОТА С ВОЈСКОМ, И ТО ОДМАХ!

АЛИ, ГОСПОДАРУ! СУВИШЕ СТЕ ДАЛЕКО... НЕЋЕ СТИЋИ ДА ВАС СПАСЕ!

ЕНО ИХ! УХВАТИТЕ ИХ!

ИМАШ ПРАВО, КЛАРЕНСЕ! НЕКА СЕР ЛАНСЕЛОТ УЗМЕ БИЦИКЛЕ И РАЗДЕЛИ ИХ СВОЈИМ ВОЈНИЦИМА!

БИЦИКЛЕ? ХУ... МОЈ ГОСПОДАР ЈЕ ТОЛИКО СТВАРИ ИЗМИСЛИО ДА ВИШЕ НЕ МОГУ ДА СЕ СНАЂЕМ!

САД ЗНАМ! ТО СУ ОВА КОЛИЦА НА ДВА ТОЧКА! АЛА ЋЕ СЕ СЕР ЛАНСЕЛОТ ЗАБАВЉАТИ!

УХВАТИТЕ И ЊЕГА! И ДОБРО ИХ ДРЖИТЕ, ДА ОПЕТ НЕ ПОБЕГНУ!

ВИДИТЕ ЛИ ШТА СЕ ДОГАЂА? НЕ ПРЕПОЗНАЈУ МЕНЕ, СВОГ КРАЉА! МОРАМ ДА ИМ КАЖЕМ КО САМ!
СМИРИ СЕ, КРАЉУ! СВЕ ЋЕ БИТИ ОПЕТ У РЕДУ!

ПРИПРЕМИТЕ ВЕШАЛА!
НА ВЕШАЛА!
НА ВЕШАЛА!

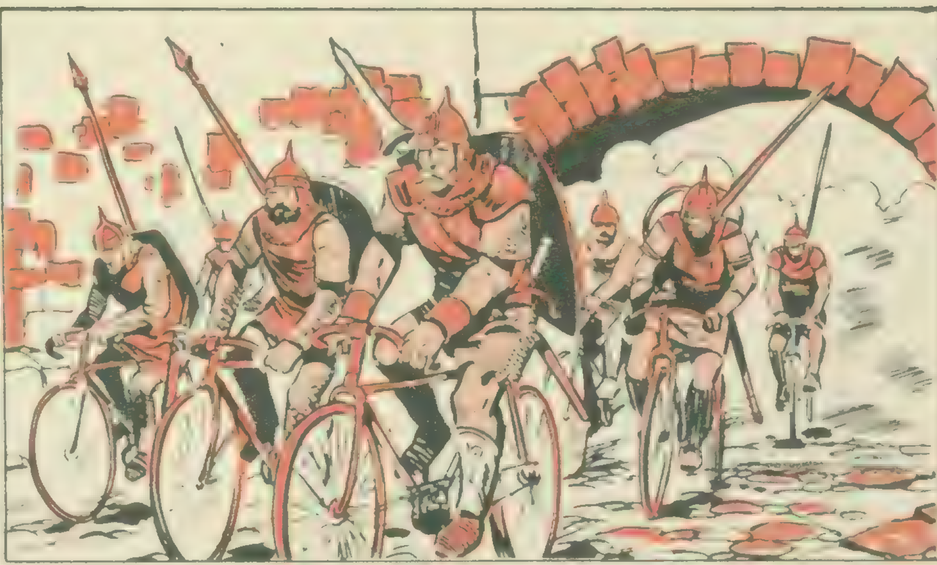

И УСКОРО...
КУЦНУО ВАМ ЈЕ ПОСЛЕДЊИ ЧАС! ТИ ЋЕШ ПРВИ ДА ВИСИШ!
ВИДИШ ЛИ? ОВО НАМ ЈЕ КРАЈ, ПРИЈАТЕЉУ!

БРЖЕ МАЛО, БЕДНИЧЕ!

А ТИ БИЦИКЛИ О КОЈИМА СИ ГОВОРИО? ШТА ЈЕ С ЊИМА, ШТО НЕ ДОЛАЗЕ? ГОТОВО ЈЕ, ГОТОВО!
ХЕЈ! ОВАЈ МАТОРИ МИ ЈЕ НЕШТО СУМЊИВ! РАЗУМЕ ЛИ ИКО ШТА ПРИЧА?

ОМЦА МИ ЈЕ ВЕЋ БИЛА НАМАКНУТА КАД...

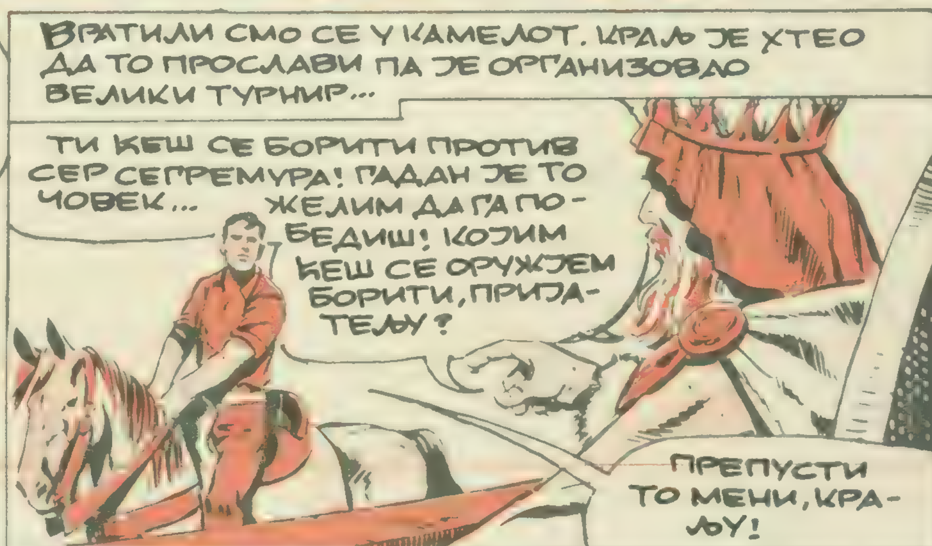

ОВО ЈЕ ВАШ КРАЉ! КАД САМО ПОМИСЛИМ ДА СТЕ ХТЕЛИ ДА ГА ОБЕСИТЕ, ДИВЉАЦИ...
ЗАР ОН НИЈЕ ГЕНИЈАЛАН ЧАРОБЊАК?

ВИ... КРАЉ АРТУР?
НАРАВНО! А ШТА СИ ТИ МИСЛИО, РАЗБОЈНИЧЕ?

ЛИШИТЕ ИХ СЛОБОДЕ... СВЕ ДО ПОСЛЕДЊЕГ!

АХ, ПРИЈАТЕЉУ! ШТА БИХ ЈА БЕЗ ТЕБЕ?
ОВО ИСКУСТВО МНОГО ТИ ЈЕ ПОМОГЛО, КРАЉУ!

ДОБРО КАЖЕШ! ОДСАД ВИШЕ НЕЋЕ БИТИ РОБОВА У МОМ КРАЉЕВСТВУ! ЗНАМ ЈА ШТА ЗНАЧИ БИТИ РОБ!

ВРАТИЛИ СМО СЕ У КАМЕЛОТ. КРАЉ ЈЕ ХТЕО ДА ТО ПРОСЛАВИ ПА ЈЕ ОРГАНИЗОВАО ВЕЛИКИ ТУРНИР...
ТИ ЋЕШ СЕ БОРИТИ ПРОТИВ СЕР СЕГРЕМУРА! ГАДАН ЈЕ ТО ЧОВЕК... ЖЕЛИМ ДА ГА ПОБЕДИШ! КОЈИМ ЋЕШ СЕ ОРУЖЈЕМ БОРИТИ, ПРИЈАТЕЉУ?
ПРЕПУСТИ ТО МЕНИ, КРАЉУ!

ЗАЧУЛЕ СУ СЕ ФАНФАРЕ И МОЈ ПРОТИВНИК СЕ ПОЈАВИО...
ПОБЕДИТЕ СТРАНЦА!
УРА ЗА СЕР СЕГРЕМУРА!
ПОКАЖИТЕ МУ КАКО СЕ ВИТЕЗ БОРИ!

ХЕЈ! ГЛЕДАЈТЕ СТРАНЦА! БЕЗ ОРУЖЈА ЈЕ... БЕЗ КОЊА!
МОРА ДА ЈЕ ЛУД!
СЕР СЕГРЕМУР ЋЕ ГА УБИТИ!

ЛУДОСТ! КАКО ЋЕ СЕ БОРИТИ БЕЗ ОРУЖЈА?

БЕЗ ОРУЖЈА, КАЖЕТЕ? ЗАР МОЈ КОЛТ НИЈЕ ОРУЖЈЕ?

ЈЕДИНО ЈЕ КЛАРЕНС ПОЗНАВАО ДЕЈСТВО ВАТРЕНОГ ОРУЖЈА, ЈЕДНОГ ОД МОЈИХ ИЗУМА У КАМЕЛОТУ...
ПРЕДАЋЕ СЕ!
НИЈЕ МИ ЈАСНО ЗАШТО СЕ УОПШТЕ БОРИ?

КАД ЈЕ СЕР СЕГРЕМУР ПОЈУРИО НА МЕНЕ...
ЈАДНИЧАК! САДА ЋЕ ВИДЕТИ ШТА ЈЕ ПРАВИ ВИТЕЗ!

АХ!
БЕНГ!

КОЊ КОЈИ ЈЕ ПРВИ ПУТ ЧУО ОВАКАВ ПРАСАК...
АААХ!

ТАЈ СТРАНАЦ МОЖЕ СВЕ!
ЈЕСТЕ ЛИ ВИДЕЛИ? НЕКОМ МАЛЕЦКОМ СПРАВОМ ПОСЛАО ЈЕ СЕР СЕГРЕМУРА У ОБЛАКЕ!

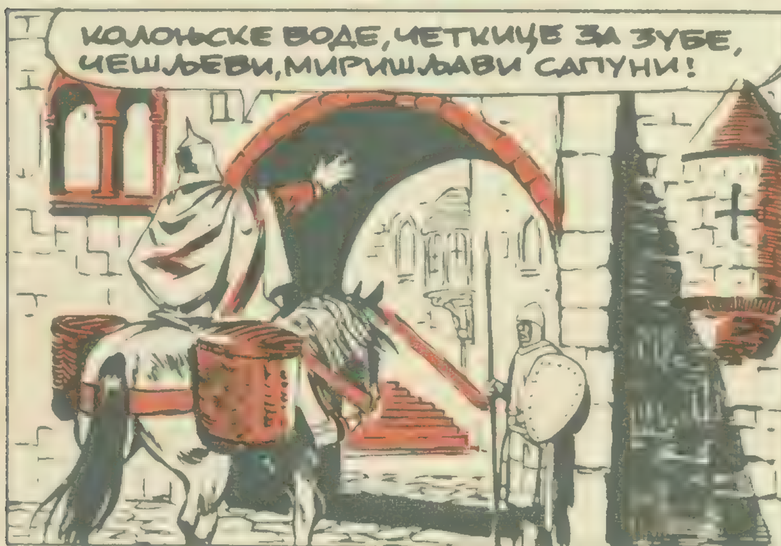

СЕГРЕМУР ЈЕ БИО ВИШЕ НЕГО БЕСАН...
ГРР! ПЛАТИЋЕ МЕНИ ТАЈ МЕРЛИН! ТВРДИО ЈЕ ДА МЕ ЈЕ СВОЈОМ МАГИЈОМ УЧИНИО НЕПОБЕДИВИМ! И ТО МИ ЈЕ НЕКИ ЧАРОБЊАК!
20

ТАЧНО! МЕРЛИН ЈЕ ВАРАЛИЦА!
НИСИ ТИ НИКАКАВ ЧАРОБЊАК!
ЕВО ТИ, НА! СТРАНАЦ ЈЕ ЈЕДИНИ ПРАВИ ЧАРОБЊАК!

НИЈЕ ПОТРЕБНО ДА ПРИЧАМ ШТА СЕ ДАЉЕ ДОГОДИЛО. КРАЉ АРТУР МИ ЈЕ ЧЕСТИТАО...
БРАВО, МЛАДИЋУ! ПОНОСИМ СЕ ТОБОМ! РЕЋИ ЋУ ТИ НЕШТО... ВРЕМЕ БИ БИЛО ДА СЕ ОЖЕНИШ И СКРАСИШ У КАМЕЛОТУ! ИЗАБЕРИ...
...КОЈУ ГОД ХОЋЕШ ДЕВОЈКУ ИЗ МОГ КРАЉЕВСТВА!

ИЗАБРАО САМ МЛАДУ ЕЛИЗАНДУ И ПОСЛЕ НЕКОЛИКО НЕДЕЉА...

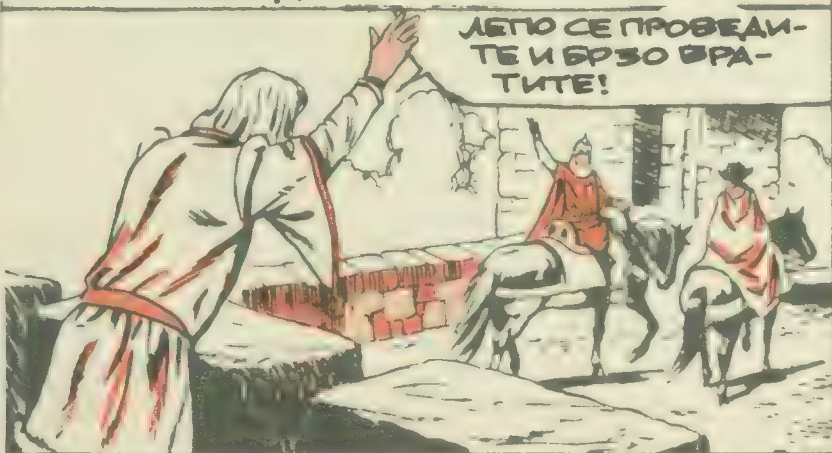

МОЈИ ПОСЛОВИ И ДАЉЕ СУ ЦВЕТАЛИ. МОЈИ ВОЈНИЦИ БИЛИ СУ ИСТОВРЕМЕНО И МОЈИ ПУТУЈУЋИ ТРГОВЦИ КОЈИ СУ МОЈЕ ИЗУМЕ ПРОДАВАЛИ ПО ЦИТАВОЈ ЗЕМЉИ...
КРАВАТЕ! КРАВАТЕ! ЕЛЕГАНТНЕ И ЛЕПЕ!

КОЛОЊСКЕ ВОДЕ, ЧЕТКИЦЕ ЗА ЗУБЕ, ЧЕШЉЕВИ, МИРИШЉАВИ САПУНИ!

СВЕЖ СЛАДОЛЕД ОД ЈАГОДА!

ЗНАШ ШТА, КЛАРЕНСЕ? ПОШТО САМ У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ МНОГО РАДИО ИЗМИСЛИЋУ НЕШТО МНОГО ДОБРО! ЛЕТОВАЊЕ!
ЛЕТОВАЊЕ? А ШТА ЈЕ ТО?

ТО ЈЕ КАД ОДЕШ У НЕКО МЕСТО ДАЛЕКО ОД КУЋЕ И ТАМО НИШТА НЕ РАДИШ! ЈА СЕ СА ЖЕНОМ УПРАВО СПРЕМАМ ЗА ЛЕТОВАЊЕ!

КРАЉ АРТУР НАМ ЈЕ БИО ПОКЛОНИО ЈЕДАН ЗАМАК ДАЛЕКО ОД КАМЕЛОТА И ЈЕДНОГ ДАНА ЕЛИЗАНДА И ЈА СМО КРЕНУЛИ...
ЛЕПО СЕ ПРОВЕДИТЕ И БРЗО ВРАТИТЕ!

БИО ЈЕ ТО МАЛО ДУЖИ ОДМОР, ПУНЕ ДВЕ ГОДИНЕ ДАЛЕКО ОД ДВОРА И ОКРУГЛОГ СТОЛА...
ДИВНО ШТО СИ ИЗМИСЛИО СТОЛИЦУ ЗА ЉУЉАЊЕ!
ДА ЗНАШ ДА ИМАШ ПРАВО!

КАД СМО КРЕНУЛИ КУЋИ...
ГОСПОДЕ! ШТА СЕ ТО ОВДЕ ДОГОДИЛО?
ИЗГЛЕДА РАТ, СУПРУЖЕ МОЈ!

ХЕЈ, ГОСПОДАРУ! ОВАМО... ОВДЕ САМ!
КЛАРЕНС! МОЈ ДОБРИ СТАРИ ПАЖ!

А КАД СМО УШЛИ У КАМЕЛОТ...
БИЛО ЈЕ СТРАШНО, ГОСПОДАРУ! НИСАМ МОГАО ДА ВАМ ЈАВИМ! ТЕЛЕФОНСКЕ ЖИЦЕ СУ БИЛЕ ПОКИДАНЕ!
АЛИ ШТА СЕ ДОГОДИЛО?

ВИТЕЗ МОРДРЕД ОБЈАВИО ЈЕ РАТ КРАЉУ АРТУРУ! ОБОЈИЦА СУ МРТВИ! НЕПРИЈАТЕЉ ЈЕ ПРИГРАБИО СВУ ВЛАСТ И СВЕ УНИШТИО! САМО САМ ЈА ОСТАО...

ПА ТО ЈЕ СТРАШНО, КЛАРЕНСЕ! УЗЕЋЕМО ОРУЖЈЕ И БОРИЋЕМО СЕ ПРОТИВ МОРДРЕДОВИХ НАСЛЕДНИКА!
БЕЖИТЕ, ГОСПОДАРУ! АКО ЧУЈУ ДА СТЕ СЕ ВРАТИЛИ, УБИЋЕ ВАС!

НЕМА ВЕЗЕ! УЗМИ БИЦИКЛ И СКУПИ СВЕ ПРЕЖИВЕЛЕ! РАТОВАЋЕМО, КЛАРЕНСЕ!

РЕКАО САМ ТИ, КЛАРЕНСЕ! ПОКУПИ ЉУДЕ ПА ЋЕМО У РАТ... ДА ОСВЕТИМО КАМЕЛОТ И НАШЕГ КРАЉА!

КРОЗ ДВА ДАНА ИМАО САМ МАЛУ ЧЕТУ СПРЕМНУ ДА СЕ БОРИ...
ТО ЈЕ НАШ ЗАДАТАК, ПЛЕМЕНИТИ РАТНИЦИ КАМЕЛОТА! НАУЧИЋЕМО МИ ПАМЕТИ НАСЛЕДНИКЕ ВИТЕЗА МОРДРЕДА!
УРА!

АЛИ КАДА СЕ НЕПРИЈАТЕЉ ПОЈАВИО...
ИДУ! ОТКРИЛИ СУ НАС!
МИЛОСТ! УБИЋЕ НАС!

НЕ БЕЖИТЕ! БОРИЋЕМО СЕ ДО ПОСЛЕДЊЕ КАПИ КРВИ!

КАД БИСМО БАР НАШЛИ ВАТРЕНО ОРУЖЈЕ КОЈЕ СМО ПРАВИЛИ ДОК ЈЕ АРТУР БИО ЖИВ, СРЕДИЛИ БИСМО ЗАЧАС...

ОДЛУЧИ СЕ, КЛАРЕНСЕ! АКО ОНИ НЕЋЕ ДА СЕ БОРЕ, БОРИЋЕМО СЕ ТИ И ЈА! БРАНИЋЕМО ОНО ШТО ЈЕ ОСТАЛО ОД КАМЕЛОТА, БРАНИЋЕМО ЕЛИЗАНДУ!
ЛЕПО СТЕ ТО РЕКЛИ, ГОСПОДАРУ!

ТРЕНУТАК! А МЕМОАРИ? ТРЕБА НЕКО ДА ДОВРШИ ВАШЕ МЕМОАРЕ
ИМАШ ПРАВО, ДЕЧАЧЕ! АКО ЈА ПОГИНЕМ У БОЈУ ТИ ИХ ЗАВРШИ!

И ТАКО СМО ЈУРНУЛИ НА НЕПРИЈАТЕЉА...
23

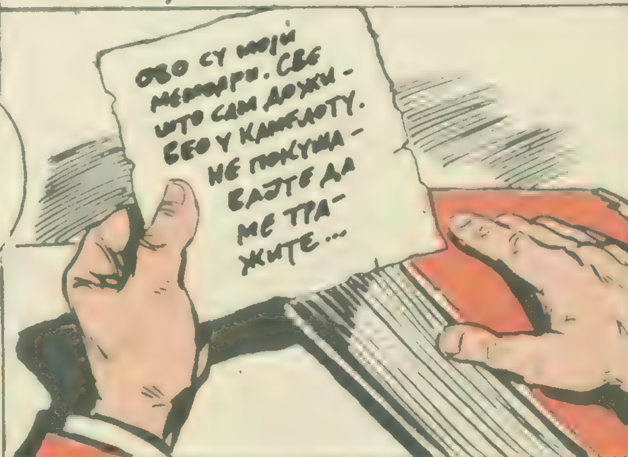

УСПЕЛИ СМО НЕКАКО ДА СЕ ЖИВИ ИЗВУЧЕМО ИЗ БОЈА. И КАДА ЈЕ ПАО МРАК...
ОВАМО, КЛАРЕНСЕ! ЕНО НЕКЕ КУЋЕ! ТУ ЋЕМО СЕ ОДМОРИТИ!

УШЛИ СМО И...
ЧАРОБЊАК МЕРЛИН!
УЂИТЕ, ПРИЈАТЕЉИ! ВИДЕО САМ ВАС С ПРОЗОРА!

СЕДИ, МЛАДИЋУ! НЕ ЉУТИМ СЕ ВИШЕ НА ТЕБЕ... САД КАД ОБОЈИЦА ЖАЛИМО АРТУРА!

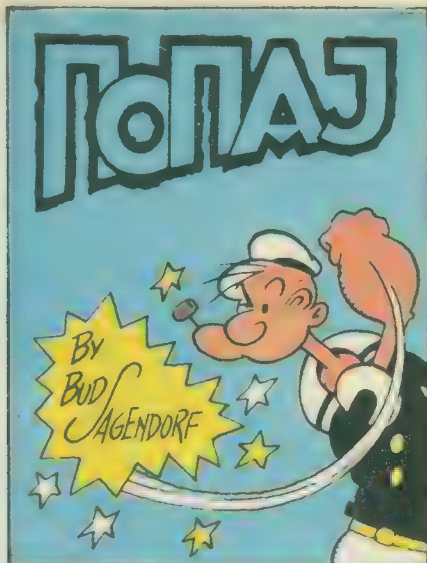

НИСАМ ИМАО СНАГЕ ДА МУ ОДГОВОРИМ. СРУШИО САМ СЕ НА СТОЛИЦУ. ЧУО САМ МЕРЛИНОВЕ РЕЧИ...
ТВОЈ ГОСПОДАР ЋЕ СПАВАТИ ТРИНАЕСТ ВЕКОВА; А ТИ ЋЕШ ЗА ТО ВРЕМЕ...
ЗНАМ! ЈА ЋУ НАСТАВИТИ ДА ПИШЕМ ЊЕГОВЕ МЕМОАРЕ! ДОБРО СУ МИ ПОЗНАТЕ ЊЕГОВЕ АВАНТУРЕ!

ДРАГИ ЧИТАОЧЕ, ПРОЧИТАЈ ПОНОВО ПРВУ СТРАНИЦУ ОВЕ ПРИЧЕ...
„ВЕЋ ЈЕ СВИТАЛО КАДА САМ ЗАВРШИО ЧИТАЊЕ КЊИГЕ. СЕТИО САМ СЕ МЛАДИЋА КОЈИ МИ ЈЕ БИО ПРИШАО..."
...ДА ЛИ СТЕ ИКАД ЧУЛИ ДА СЕ ЧОВЕК НАШЕГ ВРЕМЕНА ВРАТИО У ПРОШЛОСТ?

ТАДА ЈЕ ИЗ КЊИГЕ ИСПАЛА НЕКА ЦЕДУЉА...
ОВО СУ МОЈИ МЕМОАРИ. СВЕ ШТО САМ ДОЖИВЕО У КАМЕЛОТУ. НЕ ПОКУШАВАЈТЕ ДА МЕ ТРАЖИТЕ...

ДУБОКО ПОТРЕСЕН ДОЗНАО САМ КАСНИЈЕ ДА ЈЕ ОНЕ ИСТЕ НОЋИ УМРО...
ТАКОЂЕ САМ ДОЗНАО ДА МУ ЈЕ ПОСЛЕДЊА РЕЧ БИЛА: ЕЛИЗАНДА!

И ТО ЈЕ КРАЈ ПРИЧЕ У КОЈОЈ ЈЕ ГЛАВНИ ЈУНАК БИО...
КРАЈ
ЈЕНКИ НА ДВОРУ КРАЉА АРТУРА

ПОПАЈ
By
BUD SAGENDORF

НИЈЕ ПРАВО ...ОДРАСЛИ ДРЖЕ ПОД КОНТРОЛОМ СВЕ ВАЖНЕ СТВАРИ У ЖИВОТУ!
КОКИЦЕ... БОМБОНЕ... ЖВАКЕ... ЛИЛИЋИПЕ...

МАЛА ДЕЦА НЕМАЈУ НИКАКВА ПРАВА!
ОДРАСЛИ НАС И НЕ ПРИМЕЋУЈУ ...СВЕ ДОК НЕ ТРЕБА ДА НАМ НЕШТО ЗАБРАНЕ!

ЧОВЕКУ ЈЕ ПОТРЕБАН НОВАЦ ДА БИ БИО НЕЗАВИСАН!
С НОВЦЕМ У РУЦИ МОЖЕШ ДА ЗАХТЕВАШ ШТА ЖЕЛИШ!

АУУУ!
НЕКО ЈЕ ИЗГУБИО ДВЕ СТОТКЕ!

ХЛАДНА ПАРИЦА У МОЈОЈ ТОПЛОЈ РУЧИЦИ!
С БОГАТСТВОМ У РУЦИ РАСТЕ И МОЈЕ САМОПОУЗДАЊЕ!

КАД СИ БОГАТ СВИ МОРАЈУ ДА ТЕ СЛУШАЈУ!
© King Features Syndicate, Inc., 1972. World rights reserved.

РУЧАК!

?
?
СПАНАЋ ЈЕДИТЕ ВИ... ЈА ЗАХТЕВАМ СЛАДОЛЕД!
СМЕСТА!
?
?
?
?
?
BUD SAGENDORF
1156/41

ЈОШ НИЈЕ КАСНО ДА ПОЧНЕТЕ ДА КОРИЧИТЕ!

ЗАБАВНИКОВЕ КЊИГЕ СТРИПОВА

ГОТОВА ЈЕ И ДРУГА КЊИГА КОЈУ ОДМАХ МОЖЕТЕ НАРУЧИТИ!

Изненадили сте нас! Интересовање за корице било је велико па смо морали да штампамо нов тираж. Због тога су читаоци који су касније уплатили новац, морали мало да сачекају. Међутим, нико није остао без корица.

Највише мука задали су нам читаоци који су на уплатници нечитко и непотпуно написали своју адресу, или је чак нису ни написали! Разуме се, да без адреса не можемо да пошаљемо корице.

И ЛАТИНИЦА И ЋИРИЛИЦА

● Већ смо вас раније обавестили да је од 14. септембра 1973. године „Политикин забавник" почео да друкчије обележава странице свог стрипованог додатка у средини листа: од броја 1 до 24. Следећи додатак обележен је од 24 до 48 и тако редом странице се настављају од броја где се стало у претходном наставку, као у свакој књизи. Наравно, сваки стрип је целина за себе. Кад их временом, један по један, убаците у чврст платнени повез, добићете праву енциклопедију узбудљивих стрипова од преко 600 страница!

● Забавникова књига стрипова су специјалне корице у које се могу убацивати само комплети стрипова из средине „Политикиног забавника". Корице носе наслов: ЗАБАВНИКОВИ СТРИПОВИ.

● Прве корице Забавникових стрипова носе ознаку 1. Још није касно да их наручите по цени од 30 нових динара.

● Друге корице носе ознаку 2 и наставак су прве књиге стрипова. Можете одмах да их наручите. Њихова цена је такође 30 динара.

● Корице су штампане латиницом и ћирилицом: изаберите оне које желите!

ОВАКО КУПИТЕ КОРИЦЕ:

● **У најближој пошти затражите УПЛАТНИЦУ, читко је попуните, уплатите службенику на шалтеру износ од 30 динара ако желите прву или другу књигу стрипова, или износ од 60 динара ако желите и једну и другу књигу ,на жиро рачун НИП „ПОЛИТИКА" 60801-601-822 и чекајте. Поштар ће вам већ после неколико дана донети пакет с корицама. У ствари чим ваша уплата стигне у „Политику", повез ће вам бити послат.**

● **Не заборавите да на уплатници напишете назнаку „ЗА ЗАБАВНИКОВЕ СТРИПОВЕ". Поред тога назначите који број корица желите: за прве ставите назнаку 1 а за друге назнаку 2. Ако желите и једне и друге назначите то бројевима 1 и 2. Ако сте се определили за текст у латиници, назначите „ЛАТИНИЦА", а за текст у ћирилици — „ЋИРИЛИЦА".**

● **Већ смо вам скренули пажњу да је неопходно да на уплатници напишете читко: име, презиме, место, улицу и број где станујете, као и поштански број града или села у коме живите.**

КАКО СЕ КОРИЧЕ СТРИПОВИ

● Из средине „Политикиног забавника" пажљиво извуците стрип-додатак.

● Из платнених корица извуците два завртња која ћете добити заједно са повезом.

● Сад вам предстоји један мало тежи посао: на левој белој ивици стрипа избушите рупе и то тако да буду на потпуно истом одстојању као и рупе на корицама кроз које пролазе завртњи.

● И, то је сав посао! Стрип је у корицама, а кад купите следећи број „Политикиног забавника" поновите исто са следећим стрипом.

У ЈЕДНЕ КОРИЦЕ МОЖЕ СТАТИ 26-30 КОМПЛЕТНИХ СТРИПОВА

НАГРАДНА ИГРА

1755 НАГРАДА

ТРАЈЕ

ОД 15.9.1973

ДО 15.2.1974

ИЗВЛАЧЕЊЕ НАГРАДА 10 ДАНА ПО ЗАВРШЕТКУ ИГРЕ

За учествовање треба послати:

комбинацију 20 кесица НЕГРО БОМБОНА, ЛЕШНИК КАРАМЕЛА, ИМЕ И ПРЕЗИМЕ, АДРЕСА, ГОДИНА РОЂЕЊА, НАЗИВ И МЕСТО ШКОЛЕ КОЈУ ПОХАЂАТЕ (ако сте ученик).

Сваки учесник који испуни ове услове добиће број којим учествује у извлачењу награда.

НАГРАДЕ ЗА ШКОЛЕ:

10 ЦБ телевизора добија 10 школа из групе школа са више од 150 учесника игре.

1 школа са највише учесника добија још као супернаграду библиотеку у вредности од 10.000.— динара.

30 школа из којих има више од 100 учесника добијају библиотеку по сопственом избору у вредности од по 1.000.— динара.

НАГРАДЕ ЗА ПОЈЕДИНЦЕ:

707 учесника добија као награду четвородневну екскурзију.

300 учесника добија 300 „слатких пакета".

707 учесника добија комплет Пионирових значака.

Све награде се додељују жребањем.
Резултати се објављују путем штампе.

Pionir

ИНДУСТРИЈА ЧОКОЛАДЕ
И БОМБОНА СУБОТИЦА

ДОЖИВЉАЈИ ИБН ТУПА

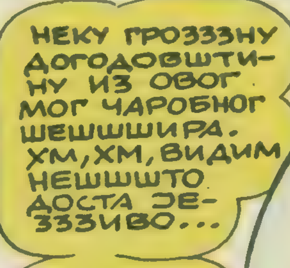

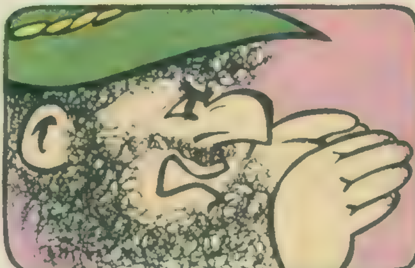

Џ. БАКЕНХОВЕН В. ЛИКАР

ИМАО САМ МЕ

Једне зиме, када сам имао свега десет година, дошао нам је шумар из суседног округа и донео оцу на поклон мече. Ловци су случајно налетели на јазбину, медведицу убили, једно мече узели себи а друго послали оцу на поклон.

— Дођи да видиш нешто! — позвао ме је отац.

Држао је у рукама шубару од зечевине и показивао ми у њој нешто мало, живо.

— Псетанце! — ускликнуо сам. — Какве је расе?

— Медвеђе. То је мече.

Толико сам пута дотад видео медведа и нисам му поверовао.

— И ти си ми неки вајни шумар — насмејао се отац. — Медведи зими не једу. Медведица их доноси на свет тако мале и они сву зиму готово и не једу. Као за напрстак млека, и то им је све. Али зато у пролеће, кад напусте јазбину и почну да се хране, расту као врба из воде.

НЕСРЕЋНА ДВОЈКА

Унели смо мече у кућу и мајка, узевши га у наручје, стаде да умаче прст у топло млеко и да му га приноси њушкици. Лизало је похлепно својим сивим језичићем који је тек почео да бива ружичаст. Сутрадан је отац отишао у град и купио бочицу са цуцлом.

Вероватно због тога што је имало довољно хране мече није чекало пролеће да би почело да расте. Стварно је расло као врба из воде.

Спавало је у мојој собици у поткровљу, на старој медвеђој кожи испред зидане пећи. Али, ноћу би понекад почињало тако тужно да цвили да сам га узимао себи у постељу мада ми је то било забрањено. Чим би се нашло под јорганом мече би заспало а ја сам остајао будан бојећи се да га у сну случајно не притиснем и не удавим: толико је било мало.

Бурик — тако смо га назвали — је растао и у мојој соби морали смо да скинемо завесе јер је почео да се вере уз њих и на њима љуља. Нестао је и покривач са стола: два пута га је Бурик свукао заједно са свескама и бочицом са мастилом. Нарочито је волео да цепа свеске седећи на поду и кидајући их и шапама и зубима. Морао сам све да кријем од њега — књиге, свеске, прибор за писање, папуче. За годину дана толико ме је научио да не разбацујем ствари да су ме касније жене мојих пријате-

ДВЕДА

ОТАЦ МИ ЈЕ БИО ШУМАР. И ДЕДА И ПРАДЕДА И СВИ МОЈИ СТРИЧЕВИ БИЛИ СУ ШУМАРИ. ЈА САМ ЈЕДИНИ »ИЗРОД« У ТОЈ ШУМАРСКОЈ ДИНАСТИЈИ: СЛИКАР САМ, СЛИКАМ САМО ЖИВОТИЊЕ.

ља истицале својим мужевима као пример уредности.

Ипак, кад се једном у мојој књижици нашла двојка, Бурик ме је изневерио. Оставио сам књижицу њему надохват и он је све странице у њој искидао на комадиће сем оне на којој се кочоперила злосрећна оцена.

ЗИМСКИ ДАН

Кад је дошло лето ја сам одлазећи у шуму с чика Марком, очевим помоћником, све чешће водио са собом Бурика. У почетку се бојао шуме и стално ми се прибијао уз ноге. Временом се на њу навикао, чак је почео да се у њој скрива од мене, али било је довољно да викнем његово име и он би потрчао према мени смешно клатећи својом већ отежалом задњицом.

Чика Марко је пред Буриком превртао камење и пањеве, вадио испод њих црве и бубице и њима га хранио. Бурик је цоктао од уживања. Огромна је била његова радост када је сам први пут преврнуо један мањи пањ и нашао своју омиљену посластицу.

— Учинили смо му нажао кад смо га одвојили од мајке и шуме — говорио је чика Марко — и то сад треба поправити. Треба га навићи на шуму да би се у њој снашао кад му будемо вратили слободу.

Тако смо провели лето, више у шуми него код куће. А када је дошла јесен са жиревима и брусницама, Бурик је постао тром и сањив и више није хтео са мном да се игра. Једног дана приметили смо да је мече ушло у јаму испод велике јеле која је сама пала и по њој трупка ногама. Тада сам усуо у јаму два џака суве маховине и спремио му јазбину за зимски сан...

Бурик се пробудио у пролеће кад је снег окопнио. Био је некако олињао, с упалим боковима и оштром, издуженом њушком. Заправо нисам га видео кад се пробудио, само сам његову јаму затекао празну. Отац ме је тешио говорећи да мече неће побећи, да је само отишло да се нагрицка коре од пасјака да би истерало „чеп" из желуца. То сви медведи чине после зимског сна: узму нешто за чишћење.

Трећег дана Бурик се појавио, нешто дивљији но што је био, али ипак мој, домаћи. Од тада је често нестајао на дан или два али се увек враћао.

Од свих укућана он је и даље највише волео мене. Чак је почео да ме прати до ивице шуме кад бих одлазио у школу. Страховито је порастао: кад би се подигао на стражње шапе био је виши од мене. Да Бурик не би ишао за мном везивали су га у време кад сам полазио у школу. Пружао је тада према мени своје дебеле шапе и некако тужно гледао.

Једног дана, двадесетак минута пошто сам кренуо, Бурик ме је стигао. Успео је некако да се ослободи огрлице за коју је био везан његов ланац. Толико ме је то дирнуло да сам му дозволио да ме прати до брежуљка. Положио сам му руку на мрка леђа и тако смо пошли даље. Били смо већ далеко од шуме када сам угледао...

БУРИК И БИК

Тог дана није само Бурик успео да се ослободи стега. Ишчупавши из ноздрва метални прстен, слободе се дочепао и колхозни бик Гром. Захватио је свог чувара роговима и бацио га у жбуње сломивши му при томе шест ребара.

Када сам га видео како ми се приближава повијене главе, следио сам се. Од шуме сам био далеко, у близини ни дрвета, ни жбуна, ни камена иза којег би се заклонио. Угледавши ме бик је стао и почео папцима да рије земљу спуштајући све ниже своје оштре блиставе рогове. Јурнуо је на мене уз застрашујућу рику. Успео сам да одскочим. Бик је поново насрнуо, ја сам опет одскочио. Али, та игра није могла дуго да траје. И кад је Гром четврти пут навалио, на њега се, брзином коју је тешко замислити, бацио Бурик и својом тешком шапом скренуо правац његовог напада раздеравши му канџама горњи део врата. Бик је почео да се повлачи пред Буриком који је неустрашиво, усправљен на задње шапе, ишао на њега. Уто су стигли момци с колхоза и везали бика.

После недељу дана отац је одлучио да одведе Бурика у шуму и тамо га остави.

— Постаје дивљи — рекао ми је — и време је да се растанемо иначе се може догодити нека несрећа.

Све до растанка мама је брижно хранила Бурика, „да има резерве јадник" говорила је, а кад смо га повели пољубила га је у њушку плачући.

Одвезли смо Бурика 50 километара далеко од куће, у најгушћу шуму где су шумари најчешће виђали медведе. Помиловали смо га последњи пут и пустили. Кад је камион кренуо потрчао је за нама, а онда се зауставио. Можда га је примамио мирис шуме. А кад је отац испалио из пушке увис, Бурик нам је окренуо леђа и нестао међу дрвећем.

В. Короткевич

КУТАК ЗА ДЕВОЈЧИЦЕ

ФРИЗУРА ЗА СВАКО ЛИЦЕ

Наше младе читатељке често нам се обраћају с молбом да им помогнемо у избору фризуре наводећи да имају округло, дугуљасто или троугласто лице. Наш модни стручњак нацртао је четири фризуре које одговарају различитим облицима лица, као и капе или мараме које се носе уз такве фризуре. Надамо се да ће нека од ових фризура одговарати вашем лицу. Напомињемо да су ове фризуре једноставне за прављење.

1. Ако имате троугласто лице ошишајте се кратко и завијте косу на крупне виклере. Кад се коса осуши добро је ишчеткајте — имаћете фризуру као на нашем цртежу

2. Округлом лицу добро стоји паж фризура са шишкама у облику „шлема".

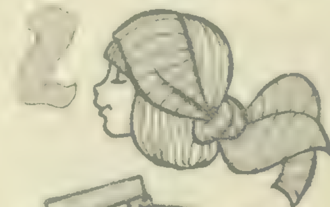
3. Девојчицама које имају дугуљасто лице лепо пристаје фризура са раздељком и чешљевима са стране.

4. Особе са четвртастим лицем треба да носе мало дужу равно подшишану косу са ретким шишкама.

1. Уз кратку косу носи се беретка или нека слична исхеклана или исплетена капа.

2. Паж фризури највише одговара дугачка марама везана на затиљку као на нашем цртежу.

3. Овој романтичној фризури лепо пристаје и романтични жирадо шеширић.

4. Дугачкој фризури одговарају плетене капице са помпонима

Дан Barry

ФЛАШ ГОРДОН

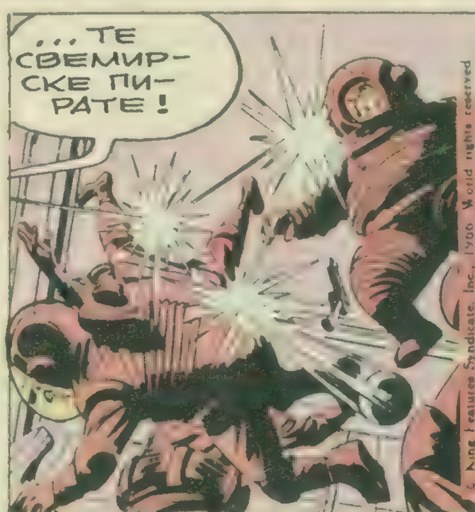

СЛЕДЕЋИ НАСТАВАК: **ЗРАЦИ КОЈИ ЗАМРЗАВАЈУ!**

РОДЕО

1) Дефиле, 2) Коњичка полиција, 3) Трапери, 4) Дилижанса, 5) Путници, 6) Индијанке, 7) Индијанске поглавице, 8) Индијански там-там, 9) Фанфаре, 10) Гледаоци, 11) Каубоји — такмичари, 12) Помоћник који обуздава коња, 13) Коњ пред излазак, 14) Помоћници припремају следећег коња за такмичење, 15) Помоћник отвара врата, 16) Судија, 17) Помоћници, 18) Бројеви боксова, 19) Судијска трибина, 20) Мерачи времена, 21) Спикер, 22) Коњ се пропиње, 23) Колан, 24) Дршка на колану, 25) Каубој се мора држати само једном руком, 26) Округле мамузе без врхова, 27) Бик мора да буде дивљи, 28) Покровац с коланом на бику, 29) Специјално мало седло, 30) Уместо узде је конопац, 31) Коњ је збацио јахача, 32) Каубој је прихватио палог такмичара, 33) Јахач мора да ухвати теле ласом за што краће време, 34) Каубој скаче с коња да би везао теле, 35) Коњ мора да остане савршено непокретан, 36) Каубој диже руке у знак да је завршио, 37) Хватање телета са два ласа, 38) Теле одређено за хватање рукама, 39) Каубој задржава теле да не побегне, 40) Такмичар скаче и хвата теле за рогове, 41) Његов коњ галопира даље, 42) Такмичар обара теле на земљу, 43) Судија на коњу, 44) Трка за жене, 45) Трка натоварених кола, 46) Свака кола прате четири јахача, 47) Кловн у гуменом бурету, 48) Кловн с кишобраном који намамљује бика, 49) Кловн у гуменом бурету штити палог такмичара, 50) Данашњи каубој, 51) Трапер, 52) Индијанац.

2
45
N
B
2/9
Z
33
32
52
30
31
21
29
20
6
18
19
7
49
14
28
16
15
13
11
27
12
10
17
9

Петком у Забавнику а понедељком на Радио-Београду I, у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО, најбољи певачи, ансамбли и хитови!

ХИТ страна

ФЕСТИВАЛСКА СРЦА

За своју велику популарност „Лутајућа срца“ највише треба да захвале успешним наступима на познатим фестивалима забавне музике. Још почетком 1972. године мало ко је, чак и у Нишу, знао нешто више о овом трију. Али, од када су крајем 1973. године у неким анкетама изабрани за најуспешнији састав наше забавне музике, интересовање за њих стално расте. Буца, Мики и Миња, како чланове „Лутајућих срца“ зову познаници, снимили су за двадесетак месеци пет веома тиражних синглова а ускоро очекују излазак шесте мале и прве ЛП плоче. После победе у Суботици 1972. године која им је отворила врата успеха дошао је низ фестивала на којима су „Срца“ стицала нове пријатеље. Њихове песме „Још мало“, „Јефимија“ и „Брод за срећу“ дугу су се налазиле на свим топ-листама а плоче са овим хитовима достигле су завидне тираже. Такође је запажен њихов наступ на прошлогодишњем „Београдском пролећу“ и децембарској смотри армијских песама.

Пошто су фестивали и даље најбоља прилика да се представе најширој публици, „Лутајућа срца“ и ове године настављају традицију: на опатијском фестивалу певаће своју песму „Године“, док на овогодишњем „Шлагеру сезоне“ желе да изведу композицију Нећада Салковића „Последње јутро“.

ПОП ЗАНИМЉИВОСТИ

● Оливија Њутн Џон ће 6. априла ове године у Брајтону у Енглеској представљати Велику Британију на такмичењу за песму Евровизије.

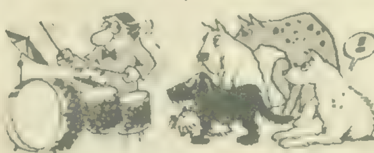

● Бери Блу, који је почетком године примио златну плочу за милионски тираж хита „Игранка у суботње вече“, био је пре неколико година члан групе „Јураја Хип“ (URIAH HEEP).

● Пецо Петеј, бубњар групе „TIME“, познат је и као велики љубитељ животиња.

● Алвин Стардаст је све популарнији и озбиљно прети да угрози славу Гарија Глитера. Да ли сте знали да је он био певач и пре 11 година? Тада се звао Шен Фентон и неке његове плоче налазиле су се на топ-листама. Касније је био менаџер последње поставе групе „Јардбердс“ и неко време путовао по свету. Када је остао без новца опет је „озбиљно“ пропевао и поново дошао на све листе популарности.

● У снимању прве ЛП плоче Срђана Марјановића учествују и многи познати музичари, међу њима и чланови YU и Корни групе.

● Енглески квартет „Блек Сабат (BLACK SABBATH) у току 16 месеци гостовао је осам пута по Америци и тако срушио све рекорде по броју турнеја.

ПЕСМА НЕДЕЉЕ

БРОД ЗА СРЕЋУ

Музика: Војкан Борисављевић
Текст: Оливера Борисављевић
Изводе: Лутајућа срца

Дај ми руку да те водим у мој свет,
тамо нико није тужан, није сам,
само теби шапнућу на уво тајну реч
коју ја само знам.

Само тебе повешћу у дивни свет,
склопи очи и пожели да си мој,
довољно ће бити ако кажеш:
волим те
и тад ја водим те у мој свет.

Брод за срећу креће, буди
спреман ти,
брод за чудну земљу, земљу љубави
на том броду среће сад смо сами ми
једини си путник са мном ти.

ПЕСМУ НЕДЕЉЕ: „БРОД ЗА СРЕЋУ“ можете чути у емисији ВЕЧЕ УЗ РАДИО која се налази на I програму Радио-Београда 25. фебруара ове године од 20.00 до 22.00 сата!

КЛУБ ЗДРАВКА ЧОЛИЋА И „ЛУТАЈУЋИХ СРЦА“

У Бечеју је основан клуб обожавалаца Здравка Чолића и трију „Лутајућих срца“. Свако ко се учлани у клуб добија плоче, постере и фотографије својих миљеника. Уколико желите да се учланите онда пишите на адресу:

КЛУБ ЗДРАВКА ЧОЛИЋА И „ЛУТАЈУЋИХ СРЦА“
Радничка 26
21220 Бечеј

КАКО ДА ИМ ПИШЕМ?

ARGENT

c/o ACTIVE MANAGEMENT
flat 3, Townsend House
22/25 DEAN STREET
LONDON
ENGLEND

GEORDIE FAN CLUB

P. O. BOX 4 PW
LONDON W. 1
ENGLAND

GENESIS FAN CLUB

H. Y. M.
10. CHEQUERS END
Winslow, near Aylesbury
BUCKS
ENGLEND

БЕРЗА ПЛОЧА

● Купујем следеће добро очуване плоче: KINKS: »SUNNY AFTERNOON«, ROLLING STONES: »SATISFACTION«, WHO: »MY GENERATION«, BEATLES: »LOVE ME DO« i »TICKET TO RIDE«, ANIMALS: »INSIDE LOOKING OUT«, SPENCER DAVIS GROUP: »KEEP ON RUNNING«, YU ГРУПА: „НОНА“, ЈОСИПА ЛИСАЦ: „ОЛУЈА“, INDEXI: „ПЛИМА“.

Емир Конаковић
71400 Горажде
Мире Шекарића 15/3

Дискографија...

АЛБУМИ ГРУПЕ „БЛЕК САБАТ“ (BLACK SABBATH)

BLACK SABBATH (VERTIGO — 1969)
PARANOID (VERTIGO — 1970)
MASTER OF REALITY (VERTIGO — 1971)
BLACK SABBATH VOLUME 4 (VERTIGO — 1972)
SABBATH BLOODY SABBATH (VERTIGO — 1973)

ПОЛИТИКИН
ЗАБАВНИК
Лутајућа срца

НА ЉУДСКОМ ТАЛАСУ

ДА НИЈЕ БИЛО ХЕЛА, ЊЕГОВОГ СТАЛНОГ НАГОВАРАЊА И ХРАБРЕЊА НЕ БИХ УСПЕО ДА ПРЕВАЛИМ НИ ПОЛОВИНУ ПУТА.

ЈАН МАЛИНОВСКИЈ

Ноћна магла почињала је да бледи и у њеним дубинама нејасно су се видели обриси планина, долине и залива што је залазио дубоко у њу. Пљускање таласа допирало је с невидљивог мора до терасе на којој су седела два мушкарца. Сунце само што није изишло.

— Одмор отклања нервозу и ужурбаност — говорио је један од њих. — А кад нема журбе човек почиње да размишља. За доручком, на пример, док нас је аутомат послуживао, помислио сам: ма колико то чудно изгледало, аутомати су у неким ситуацијама потпуно беспомоћни. Мораш признати, Мироне, да је понекад само присуство човека, био он макар и беспомоћан, за нас много важније од огромних могућности најсавршенијег аутомата.

— У праву си, Ерик — одговори Мирон. — Атавизам понекад избија из нас таквом снагом и даје такве резултате какве ниједан аутомат не може да да. Тада избијају заинтересованост и осећања која су дата само човеку.

— Граница могућности једног аутомата увек је позната, а где је човекова граница? — замишљено рече Ерик гледајући у даљину. — Зато је веома тешко уопштавати ствари кад се ради о човеку — полако и некако тужно настави као да из свог сећања извлачи неки догађај. — У односу са човеком можеш да се превариш у својим очекивањима, други пут те, пак, узбуди и обрадује неким својим поступком. Ето, баш те особине код човека ме задивљују. Сад сам се баш сетио једног догађаја... Да ти га испричам?

На непознатој планети

Тек сам почињао своју каријеру као пилот антигравитационих космичких бродова када су ми предложили да одем на једну тек откривену планету. Пристао сам без размишљања. Требало је да летим с Хелом с којим сам се тада и први пут срео. Уздржан, уравнотежен човек. Не много разговорљив. Шта још да кажем о њему? Имао је топле зелене очи, некако меланхоличне...

Стартовали смо према плану. Долетели смо до планете, облетели је четири пута, израдили карту. У илуминатору се видела сива, готово тамносива површина планете, високи планински врхови, крпе црвеномрких облака. Ту и тамо блистала су језера, пушили вулкани. Утисак баш није био повољан. Изгледало је да места за слетање нема. Ипак смо нашли једно местанце и спустили се. Сада је требало на гравиплану кренути у извиђање. Било је јасно да се на тој планинској планети не могу спровести детаљна истраживања, али морали смо бар покушати.

Из брода смо извукли гравиплан. Требало је да ја први кренем. „Чувај се и врати се" — рекао ми је Хел. То су биле уобичајене речи поздрава при кретању у извиђање. И тако сам кренуо.

Спустио сам са на једну планинску падину, на камену зараван, избраздану дубоким пукотинама. Осигуравши гравиплан кренуо сам према врху да бих имао шири видик и тамо покупио узорке тла. Успон је био тежак, сила теже на планети била је двоструко већа од Земљине. Скафандер ми је отежавао кретање, камење је било покривено неком сивкастом слузи тако да нисам имао чврст ослонац под ногама. Ноге су ми запињале за некакве каменчиће и они су се сурвавали низ падину покрећући и друге каменчиће тако да су се стварали прави камени поточићи. Какав призор!

Камена лавина

Застао сам да посматрам те камене поточиће које сам ја проузроковао и видео како се лавина обрушава на камену громаду. Громада се заклатила и стала све брже да се котрља низбрдо. „На здравље", помислих и скамених се. Громада је ишла право према заравни на којој се налазио мој гравиплан. Затим сам чуо како камен удара у летелицу.

Заборавио сам све своје планове и трком се спустио до гравиплана. Моја лака машина лежала је на боку, делимично висећи над понором. Поред ње је стајала громада. Веома опрезно и са зебњом ушао сам у летилицу и покушао да покренем мотор. Узалуд!

Одмах сам успоставио везу с Хелом и заједнички смо одлучили да он бродом крене према мени. Хел је прилично добро био упознат с техником пилотирања, али за сваки случај дао сам му упутства. „Кроз пола часа биће овде" — тешио сам сам себе. Ту у ствари почиње моја прича. Јер, све се догодило другачије него што сам замишљао.

Хел је имао извесних тешкоћа са стартом, затим је прекинуо везу тако да нисам знао шта да мислим. Време је протицало и најзад се веза успоставила. Хел се одазвао. Али каква веза? Глас му је био промукао, говорио је неповезано, понекад чак неразумљиво.

— Ерик, хаварија са антигравитационим уређајима... Поље сиље... Рачунај на сопствене снаге... Ни у чему не могу помоћи... Врати се пешице... Говориће ти пут...

Имао сам утисак да бунца. Глас се прекинуо и чуо сам само његово тешко, испрекидано дисање. Покушао сам да вичем, да га питам, да му саветујем како да отклони квар, али узалуд. Ћутао је а затим се сасвим искључио.

Превалити пут до брода, и то у скафандеру и натоварен апаратуром, уз силу теже двоструко већу од Земљине, било је готово немогуће Прелетео сам погледом читав хоризонт, неприступачне висове, прешао руком преко непокретног гравиплана и стао да чекам. Пола часа сам чекао да се Хел поново јави. И он се јавио. Сад му је глас био потпуно беживотан.

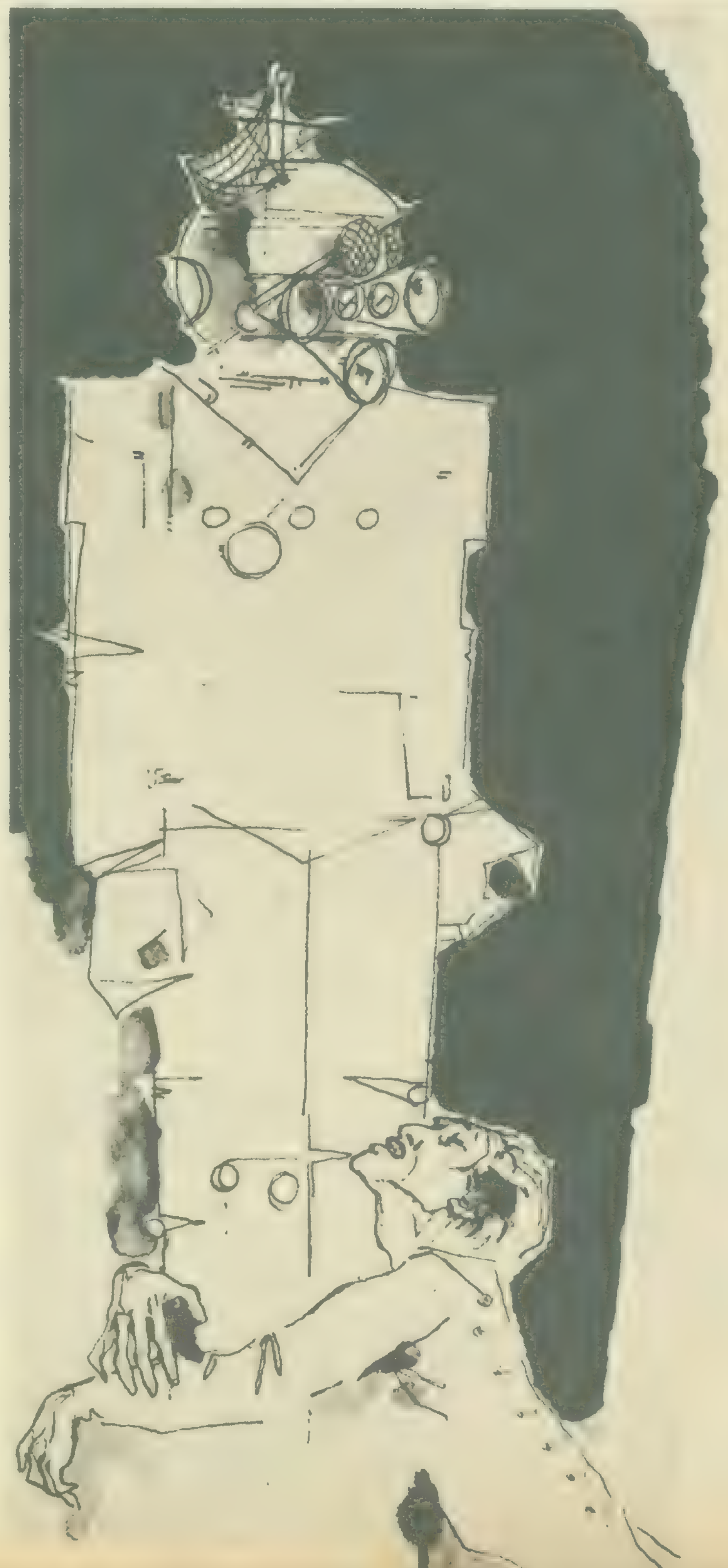
— Одмах сад крени на пут. Указиваћу ти пут по енергетски оптималној траси.

— Хеле — повикао сам. — Хеле! Зар нема другог начина да стигнем до тебе, до брода, већ да пешачим преко ових непроходних планина?

Хел ми на то ништа није одговорио. Само је настојао да одмах кренем. Казао ми је колику количину кисеоника треба да узмем са собом, напоменуо ми да не заборавим карту и пилуле које крепе у случају малаксалости. А затим је у једнаким размацима понављао да кренем.

Стајао сам на излазу из клисуре покушавајући да средим мисли. Мој положај је био страшан. Остало ми је само једно — да идем и ја сам кренуо на пут. Хел ми је неколико пута дао координате места на којем сам се налазио понављајући:

— Крени. Драгоцен је сваки тренутак. Штеди снагу. Напред, напред...

Тако је почело моје драматично путовање.

У почетку ми бескрајна успињања уз планине и спуштање низ њих нису ни изгледала тако убитачна. Одржавао сам сталан темпо. Много су ми помогли физичка кондиција и то што сам се некад бавио планинарењем. Али, постепено је снага почела да ме издаје. Најтежа ми је била сила теже. Сваки покрет ноге, и најмањи замах руком, сваки корак — за све ми је било потребно двоструко више снаге но на Земљи.

Срце ми је ударало као чекић, пред очима ми се маглило, осећао сам грозницу, губио осећање времена. Али, говорио сам себи да наши животи, Хелов и мој, зависе сада само од моје издржљивости. И тако сам корачао, час за часом. Потпуно без снаге прелазио сам јаруге, успињао се уз планине, падао, устајао . . .

Зашто ми говори?

Кретао сам се једино још захваљујући Хеловом присуству. Цедио сам из себе последње атоме снаге. Да није било Хела, његовог сталног наговарања, пожуривања, молби, храбрења, не бих успео да пре њем ни половину пута. Био сам као спортиста чији успех буквално зависи од публике која за њега навија. У ушима ми је стално звонио људски глас који је упорно понављао своје савете, наређења и молбе, глас час тиши час јачи. Тај глас ме је не привлачио већ просто вукао, покретао моје ноге, вукао уз планине, уливао наду . . .

Најзад се, као нејасна мрља, указао наш брод. Не знам како сам прешао тај последњи део пута. Знам само да ми Хел није изишао у сусрет. Корачао сам као у сну и најзад сам изгибио свест.

Кад сам се освестио и придигао главу видео сам да лежим у броду, у ходнику што води у пилотску кабину, још у скафандеру али са одбаченим заштитним шлемом. Кроз полуотворена врата кабине допирао је слаб Хелојев глас:

— Драгоцен ј сваки минут . . . Штеди снагу . . . Напред . . . Прикупи снагу . . .

Нисам схватио шта се догађа. Зашто ми то говори кад сам већ стигао до брода? Покушао сам да му нешто довикнем али ме је глас издао: само сам шиштао. Било ми је потребно неколико минута да допузим до кабине из које ме је Хелов глас стално дозивао. Ухвативши се за кваку подигао сам се на ноге, бацио поглед у кабину и — скаменио се.

На поду, крај самог пилотског седишта, у локви већ усирене крви, лежао је Хел. Аутомат који је стајао недалеко од њега понављао је:

— Само напред . . . Драгоцен је сваки тренутак . . . Штеди снагу . . . Прикупи снагу . . .

— Шта се догодило с Хелом? — прекину Мирон Ерикову причу. — Ипак је био жив?

Познавао ме је

— На жалост, не. Касније, кад ми се снага вратила, успео сам да реконструишем шта се догодило за време мог одсуствовања. Узео сам снимак Хелових главних вегетативних и централних функција и схватио да је умро двадесет минута после првог покушаја да покрене брод, у оном тренутку кад сам ја кретао из кланца. Прејако дејство укљученог антигравитационог поља, нагло преоптерећени обртни дискови, експлозивно цепање метала и — то је све.

Није му било спаса, био је сам. Свестан тога да је смртно рањен, Хел је одлучио да за мене учини све што може. Познавао ме је, познавао је људску психу и закључио да ја нећу доспети до брода ако будем знао да је он избачен из строја.

Да би од мене сакрио оно што се догодило Хел је морао да се нат човечански напрегне. И за оно кратко време кад је веза била прекинута, он је убацио у аутомат своје молбе и наговарања, начин за контролу трасе мог кретања. И то ме је спасло. Ишао сам уверен да ме у броду чека друг, да ће ми он помоћи. За то време из Хела је истицао живот. Само осећање повезаности с другим људским бићем дало ми је снагу да се успињем уз планине, пробијам кроз клисуре, корачам кроз лавиринте непознате планине.

— Па ипак је све то учинио аутомат — рече Мирон.

— Аутомат нема с тим никакве везе — жустро му одговори Ерик. — Мене је водио Хелов глас, његова душа. Ишао сам вођен **људским таласом**, а не радио-таласима. Да се у мени тада појавила и најмања сумња, ја сада не бих седео овде, на овој тераси изнад мора.

Ерик устаде и приђе огради терасе. Небо је већ било сасвим светло, море мирно, песак на плажи се беласао. Све је обећавало леп и миран дан.

— Пођимо — рече Ерик.

И два човека без речи се упутише морској обали.

ВУК КАРАЏИЋ

НАСТАВИЋЕ СЕ

НАРОДНА КЊИЖЕВНОСТ

десет књига — десет циклуса сабрано је преко

180 НАШИХ НАЈЛЕПШИХ ЈУНАЧКИХ ПЕСАМА

Богатство нашег народног стваралаштва, давно је познато у свету. Њиме се поносе наши народи јер им је помогло да истрају и сачувају своје националне облике у најмрачнијим периодима историје, и није случајно што се проучавању народних умотворина посвећује толика пажња у нашим школама. Свака од ових књига, снабдевена поговором, објашњењима и речником неопходна је у настави српскохрватског језика као драгоцена лектира без које нема дубљег познавања нашег народног предања.

НЕ ПРОПУСТИТЕ ПРИЛИКУ ДА КУПИТЕ НОВУ БИБЛИОТЕКУ

1. **Косово**
2. **Краљевић Марко**
3. **Немањићи и Мрњавчевићи**
4. **Бугарштице**
5. **Неисторијске народне песме**
6. **Хајдуци**
7. **Ускоци**
8. **Ослобођење Србије**
9. **Ослобођење Црне Горе**
10. **Црнојевићи, Јакшићи и Бранковићи**

Све књиге су илустроване, у тврдом картонском повезу, штампане ћирилицом.

ИЗДАВАЧКО ПРЕДУЗЕЋЕ

Народна књига

даје **ПОСЕБАН ПОПУСТ** читаоцима Политикиног забавника. Ако купите за готово (поузећем) добићете свих десет књига за само 80.— дин. Истих десет књига можете купити и на тромесечну отплату, с тим да прву рату од дин. 30.— платите поштару кад вам донесе књиге, а остале две рате у следећа два месеца.

ИП „НАРОДНА КЊИГА"
11001 Београд, Шафарикова 11

НАРУЏБЕНИЦА

Овим неопозиво наручујем библиотеку „Народна књижевност" 1—10:

1. ЗА ГОТОВО по цени од 80.— дин. и платићу поштару кад ми донесе библиотеку (поузећем).
2. НА ОТПЛАТУ по цени од 90.— дин. у три месечне рате. Прву рату од 30.— дин. платићу поштару кад ми донесе библиотеку.

(Купац)

(Пошт. број, место, улица и број)

(Овера предузећа за купце на отплату) (Потпис купца)

Попуни, изрежи, залепи на дописницу и пошаљи на адресу: ИП „НАРОДНА КЊИГА", 11001 Београд, Шафарикова 11.

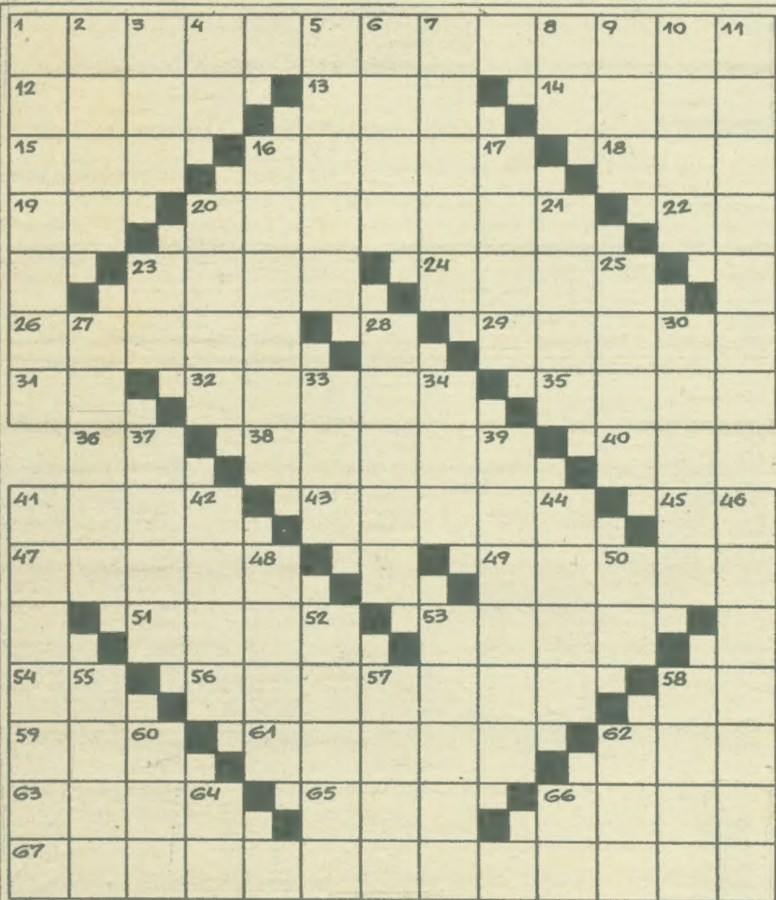
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) највиши степен капитализма, 12) песник и певач старих Гала, 13) пустиња у Индији, 14) топовска приколица, 15) временски период, 16) племићка лоза у Италији, 18) наша глумица (Ева), 19) копно истурено у море, 20) клин, чавао, 22) скраћеница за кошаркашки клуб, 23) немачка глумица (Шнајдер), 24) митолошки бог рата, 26) кривоверство, 29) град у Енглеској, 31) спортски првак, 32) шведски научник, проналазач динамита, 35) предворје (стр.), 36) везник, 38) додатак за филовање, 40) река у Италији, 41) америчка џез-певачица (Вон), 43) јужноамеричка животиња слична носорогу, 45) аутомобилска ознака за Ваљево, 47) нагли уласци, 49) сумрак, 51) недостатак, 53) залив на Јадрану, 54) аутомобилска ознака за Осијек, 56) врста ракије, 58) скраћеница за слично, 59) оружани сукоб, 61) скупови истих ћелија, 62) новозеландско дрво за бродоградњу, 63) горког укуса, 65) одјек, 66) окидач на пушци, 67) наука која проучава историју Византије.

УСПРАВНО:

1) старо име за Шпанију, 2) један месец, 3) додатак речи који означава дубоку старост, 4) страно мушко име, 5) прастановници Италије, 6) индонежанско острво, 7) укус, мирис, 8) иницијали првог имена и презимена нашег песника („Јама"), 9) вео који су носиле муслиманске жене, 10) мера за хартију, 11) предмет или животиња за коју се верује да доноси срећу, 16) израелски народни јунак, 17) жега, врућина, 20) бод, 21) књанка, 23) два иста сугласника, 25) математички израз, 27) роба (турц.), 28) врста четинара, 30) хемијски елемент, 33) град у Енглеској, 34) придев, 37) име совјетског композитора Хачатуријана, 39) велике висине, 41) чувени руски војсковођа, 42) први човек (мит.), 44) део тела, 46) рашчлањивање, 48) пркос, 50) показна заменица, 52) испосник, 53) животиња из породице говеда, 55) део коњског тела, 57) мирно, лагано, 58) Савез комуниста Југославије, 60) наша фабрика школског прибора, 62) мера за површину (мн.), 64) старо египатско божанство, 66) самогласник и сугласник.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) незадовољство, е, л, 10) имати, р, к, 11) ура, 13) налог, 14) амо, 16) коте, 18) рок, 19) Ахил, 20) однос, в, 22) грогн, с, 23) Илок, 25) Срем, и, 26) ток, 28) ласта, 29) аба, с, 31) вид, 32) ено, о, 33) кал, 35) тајна, 36) пас, о, 38) окер, 40) атар, л, 42) пекар, т, 45) амеба, 47) ован, 48) Кра, 50) Аден, 51) рат, 52) Илова, 54) Иго, а и, 55) кипер, в, с, 56) невапитаност.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" 11000 Београд, Македонска 29. Директор Миро љуб Лазаревић. Главни и одговорни уредник Живорад Стојановић, технички уредник Владимир Горбунов. Претплата за нашу земљу: годишња 132,00 дин, полугодишња 66,00 дин, тромесечна 33,00 дин. Претплата за иностранство: годишња 264,00 дин, полугодишња 132,00 дин, тромесечна 66,00 дин. Уплате на текући рачун 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути: DM 46 — $ 16 — Ff 73 — Sfr 53 — Skr 73. Девизне уплате из иностранства преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони: 24-471, централа 24-191 и 25-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција: Македонска 35 | тел. 22-711.
На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-29 73-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

Политикин Забавник

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

ХИРОШИМА И НАГАСАКИ

Драги Забавниче,

молим те да напишеш датум када је над јапанским градовима Хирошимом и Нагасакијем бачена атомска бомба.

Дејан Попов, Вршац

Атомска бомба разорила је јапанску луку Хирошиму и убила преко 90 хиљада људи у јутро 6. августа 1945. године. Три дана касније, 9. августа, америчка летећа супертврђава Б-29 бацила је другу атомску бомбу разорне снаге и на Нагасаки, луку на острву Кјушу. Тада је погинуло око 73 хиљаде становника Нагасакија а рањено је и нестало око 74 хиљаде људи.

Од последица атомске радијације становници који су преживели најстрашније бомбардовање у историји умиру и данас, а њихова деца често се рађају с разним телесним недостацима.

СТАРИ ЗАБАВНИЦИ

Драга редакцијо,

продајем Забавнике од броја 1100 до броја 1145. Напомињем да недостају бројеви 1101, 1106 и 1119. Заинтересовани нека се јаве на адресу Давор Бучић, Трг Отокара Кершованија бр. 2, 41000 Загреб.

WALT DISNEY
МИКИ

МММ! ШТО ФИНО МИРИШЕ СВЕЖ ВАЗДУХ!

ЗНАМ ЈА И ЗА ЛЕПШЕ МИРИСЕ!

АХХ!
ПЕКАР И ПОСЛАСТИЧАР

ОХ! СВЕ ИЗГЛЕДА ПРОСТО БОЖАН-СТВЕНО!
Copyright © 1973 Walt Disney Productions World Rights Reserved

РАДО БИХ УЗЕЛА ДВЕ КРОФ-НЕ...

...КОМАД ОВОГ КОЛАЧА ПРЕЛИВЕНОГ ЧОКОЛАДОМ...

...ЧЕТИРИ ИНДИЈАНЕРА, ТУЦЕ МИЊО-НА...
О-ХО
Distributed by King Features Syndicate.

ЧАЈ И КАФА
...ТРИ ЧОКОЛАДНА ЕКЛЕРА И ЈЕДНУ ЦЕЛУ ПИТУ ОД ЈАБУКА!

ОВАЈ... РЕКЛА САМ ДА БИХ РАДО СВЕ ТО УЗЕЛА...
1156/56

АЛИ... УЗЕЋУ САМО ВЕКНУ ДИЈЕТАЛНОГ ХЛЕБА!